

प्रवेश सं०

विषयः

क्रम सं०

सम आनन्दस्तीर्णीय २) (नवमासपरम्)

ग्रन्थकार कपदी (नगी)

पत्र सं०

५-४०

अक्षर सं० (पंक्तौ)

३५

श्लोक सं० (पृष्ठे)

०५

श्लोक सं०

आकारः

२८ X ५.३

लिपिः

दे. ना.

आधारः

३७.

वि० विवरणम्

पी० पस० नू० पी०—५७ पस० सी० ई०—१९५२—४० ०००

३१९८६७

004303

५/५/११

वे. २६ स. प. ४०-६०

॥अथशुल्बभाष्यकपदिस्वामी॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ उक्ता यज्ञास्तेषां मायनानि नियतप्रमाणानि नियतदेशानि तेषां मा-
यामविरुद्धान्बन्तुकाम आह ॥ विहारयोगान्याख्यास्यामः ॥ विद्विष्यतेस्मिन्नग्रपदं विहारः
प्राग्वंशदयः गार्हपत्यादयश्चायुष्यतेनेनेति योगो रज्जुविशेषः ॥ विहारयोगो विहारयोगः ॥
विहारसंपदा नार्थो न रज्जुविशेषान्वार्याख्यामः ॥ प्रतिपादयामः ॥ अथवा आयामादीनां विहार-
णमेव विहारस्तेषां योगो विहारयोगः सम्यक् संपादनीयस्यार्थः ॥ योगइति बहुवचनं ॥ बहुव्रीहिः प्रका-
रैर्दर्शयितुं ॥ दर्शनं च प्राधान्यप्रतिपत्त्यर्थं ॥ यथा रथादयो नियतो गप्रमाण एकस्मिन्नेति पात्रया-
हीयमाने सम्यक् न गच्छति ॥ एवमभ्यासननादीन्यपि मात्रयाहीनानि साधनभावेन गच्छति ॥ तस्मा-
द्यत्नेन संपादनीयानि ॥ सर्वत्र विज्ञायत इति श्रुतीनामुपन्यासात् सर्वथा आयामादय उक्तैरेव मार्ग-
सम्यक् संपादनीयाः ॥ आसननादींश्चेत्तत्र प्रायश्चित्तेन न प्रयत्नव्यं ॥ अभुमे वायं पृथक् दर्शयितुं श्रु-
त्यान्तरे अर्चानः शब्दो प्रयुक्तः ॥ अर्थातो विहारयोग इति ॥ आदिन स्तावदिशं ग्रहणं वक्तव्यं ॥ अनेन
आचार्येण नोक्तं ॥ कल्याणरतोग्रहं ॥ कृत्तिकाः खल्विमां प्राचीदिशं न पराजहतीत्यारोहर्शनेन प्रापये

दियेकं ॥ श्रोणासंदर्शनेन प्रापयेदियेकं ॥ चित्रास्वायोरंतरेण सपरं मन्त्रं भगवता बोधायनेन प्राग्वंशमान-
त्रयिक्तयोक्तं ॥ कृत्तिकादयो यत्र निनीयन्ते सा प्राचीदिशिति चित्रास्वायोरमध्यमदक्षप्रवस्थाप्य प्रतिविबद्ध-
प्राग्राह्यं ॥ अथ वायत्रदेवपञ्चनेन वज्रलेन देशं समीक्य मध्यं शंकुं निहय शंकुप्रमाणपारञ्चामं डले परि-
कीरय शंकुं श्वायाग्रं पूजयेत् ॥ यत्र मंडले लेख्यं स्य कृतितः शंकुं निहय निर्मम वेलायां चापराह्णेनोप-
वीरयेत् ॥ येन श्वोभते पुराह्णे शंकुं श्वायाग्रे रेखाया मेव लक्षणं कृत्वा शंकुं लक्षणयोरंतरालं प्रतीच्योदि-
शियच्छेदं प्रसवसारयेत् उपक्रमदेशं प्रति ॥ यावदायामं प्रमाणं ॥ यावदायाममित्यव्यापारः ॥ यावद-
वधारणइति ॥ किमत्रावधार्यते आयामं ॥ आयामनेन प्रमाणमित्यति ॥ नूतिर्यद्वा मायस्यायारज्जुत-
भ्यामपि विहारणस्य शक्यत्वात् ॥ प्रमाणसंज्ञायाः प्रयोजनं प्रमाणं हतीयेन वर्धयेदिसाया मसं प्रलय-
यं ॥ तदर्थं मभ्यस्य ॥ तदिति प्रमाणोपरामर्शयते ॥ तत्र स्थ प्रमाणमभ्यस्याद्धं तदर्थं मभ्यस्य प्रक्षिप्य प्रमाण-
स्योपरी ॥ अथरस्मिन् स्तनीयेषु डागो नेलक्षणं करोति ॥ अभ्यासरहितं प्रमाणमुभयतः पाशो कृत्वा अ-
थरस्मिन्भागे तनीये लक्षणं निरंजनं करोति ॥ आयामस्य षड्भागो नेलक्षणं कुर्यात् ॥ पृथ्वातयोरंतरेति

शु. कपर्दी

यस्य ॥ एतेन वाद्यध्या ॥ तस्या अंतयोः शं कु निहसनयोः पार्श्वे प्रतिमुच्य ॥ लक्षणो न दक्षिणावायम्य
निमित्तं करोति ॥ लक्षणो न दक्षिणाप्रसारयथा वक्ष्यते नान्य ॥ उः प्रानी शेषः लक्षणपारज्जुः एवमपसा
रयति निमित्तं हन्यात् ॥ एवमुत्तरतः ॥ एवमुदगपसारयत्पूर्वं वक्तुं योतु ॥ विपर्ययेत्तरतः ॥ एवं स्मालोयोः
पार्श्वमुत्थापरस्मिन् शंको प्रतिमुचेत् ॥ अपरमाद्योयोः पार्श्वमुत्थापरस्मिन् प्रतिमुचेत् ॥ सविपर्ययः
॥ न कृत्वा इतरतः ॥ अंसेति नैव प्रथमकृतेन वक्ष्यते नो न लक्षणो न दक्षिणा वसापे दक्षिणमंसमुदगपसारयो
त्तरमंसमधि ॥ सप्तमपधिः ॥ उक्तेन मार्गं विधोयेणापादिताः पार्श्वमाभ्यास्य इति समाधिः ॥ तन्निमित्तं नि
मित्तं विवक्षितं ॥ निमित्तं कारणं प्रकृतिदिति पटीयाः ॥ तदेव विनिरंतेनार्थं यत्प्रत्यक्षं निमित्तः ॥ निरुपाः
क्षीरं दद्यात् ॥ किमुक्तं नवति ॥ उक्तेन मार्गं प्रागायतास्तिर्यगायताः संमः श्वतुरशः कृता इत्यर्थः ॥
आयामेवाभ्यस्यागेतुवर्च्यमायामश्वाक्षणापारज्जुस्तिर्यगानी शेषः ॥ प्रमाणं वाभ्यस्यायामात्रीरज्जु
मायामेप्रक्षिप्या गंतोश्चतुर्थमभ्यस्तुश्चतुर्थभागमायामे संयोज्य तत्र लक्षणं कृत्वा तत्पदं जायामो ह्यया
रज्जुः शेषः पादो नायोगः सतिर्यगानी ॥ आभ्यासं विहरणं ॥ विहरणं विवक्षितं ॥ इयान् विधोषः ॥

[illegible]

थग्रहणं संसर्गो मा भूदित्येवमर्थभूतग्रहणं किमर्थं यत्तदुक्तं च माने संसर्गविशेषोऽपि स्यात्
 भूतग्रहणे सत्येव दोषोऽपि न भवति। ताभिर्ज्ञेयाभिस्तु विहरणं॥ ताभिः उक्ताभिस्तिस्रभीरज्जुभिः
 उक्तं विहरणं तेयाभिस्तु तं शब्दाभिर्मनसा परिकल्पिताभिः उक्तेन मार्गेण विहरेदित्यर्थः। प्रउगा
 दिषुक रणी परिज्ञानार्थमेतत्स त्रिमिहाप्युपकरिष्यतीत्युक्तं। चतुरश्रस्याक्षया रज्जुर्द्विस्ताव
 ती भूमिकरोति समस्या द्विक र समचतुरश्रस्याक्षणमारज्जुः समचतुरश्रक्षेत्रं यावद्ववति त
 स्याद्विगुणं करोति समग्रहणमर्थः। प्रउगादिषुक रणी परिज्ञानार्थमेतत्स त्रार्थदीर्घे निवृत्य
 र्थमिति चेत्तत्तत्। उक्तार्थत्वात् अक्षण्या रज्जोरभावात् न उल्लस्या प्रसंगः सर्वोत्तना समस्य प्रति
 तदप्यप्रयो जकं अक्षण्या रज्जुरित्येकवचननिर्देशात्। प्रमाणतत्तीयेन वर्धयेत्। वर्धयेत्
 प्रमाणतत्तीये प्रक्षिपेत्। तच्च चतुर्थेनात्मचतुस्त्रिंशोनेन। सविशेषः तदिति प्रक्षिपत्तत्ती
 यं परामृश्यते। तत्तत्तीये स्वचतुर्थेन वर्धयेदिति शेषः। आत्मचतुस्त्रिंशोनेन। चतुर्थेन विशेष
 षण्णा तच्चतुर्थेन चतुस्त्रिंशद्वाविभज्य एकं भागमुत्सृज्य शिष्टेनैवार्थः। सविशेष इति संज्ञा एवं

सं कल्पितस्य सप्त विशेषणवर्तनदसन्वर्थसंज्ञा॥ द्वादशे चत्वारि चतुर्थे चेतदेकं चतुस्त्रिंशद्वाविभज्य
 एकं भागमुत्सृजेत्॥ एवं तिलो न सप्तदशो मुले भवति॥ द्वादशो लस्यति ६ लवर्गः॥ एवं युते पट
 युतनिषट् ६ सहस्राणि चत्वारिंशता निषष्टि चत्वारिंशतिलप्रमाणं नि॥ सप्तदशो मुलस्यति लो न स्यतिलो
 नां वर्गः॥ त्रिअ युता नि ६ सहस्त्रे नवशतानि विंशतिनवच॥ अत्रैकं तिलचतुरश्रमिति र्ज्ञेनेन सविशे
 ष इति संज्ञाः यदि विशेषसहितः किमनेन प्रयोजनमिति स्वादिषो दोषो न भवतीत्यर्थः। सविशेषो गृह्य
 माणा दशतिलसंज्ञा एव विरिक्तानि तेन नीवारंशु कार्यमात्रमप्यतिरिक्तं। भवति तस्माद्दोष इति व्यव
 हारार्थमेव भविष्यतीति प्रागण्य संज्ञा लता धेरा॥ अथा परे विहारं वक्ष्याम इति शेषः॥ प्रमाण
 मा जी २ रज्जुमुभयतः पादो करोति॥ यत्प्रमाणं चतुरश्रं कर्तुं भिद्यत तावत्प्रमाणं रज्जुमुभयतः पादो
 रुक्ता॥ मज्जेलक्षणमर्थमयः योश्च यद्वाया २ रज्जुमायम्यवाशयात्संज्ञाणेति शब्दो निहंत्युपाययोः पा
 दौ प्रतिमुच्यमप्यमेन लक्षणो न दक्षिणा पायम्यनेमिने करोति मध्यमे पादो प्रतिमुच्यो पदुपरिनिमि
 त्तं मध्यमेन लक्षणेन दक्षिणा पायम्यशब्दो निहंतितदिमन्याशं प्रतिमुच्यो पदं निमित्तं मध्यमेन लक्षणेन

॥४॥

दक्षिणमं समापयेदुन्मुच्यर्चस्मादपरस्मिन्प्रतिमुच्यमयमेनैवलक्षणोनदक्षिणां ॥ ओणिमायछे
 देवमुत्तरोओण्यं सो ॥ १ ॥ मयेतक्षणमर्चमययोश्च ॥ पाशकक्षणयोर्मयइत्यर्थः ॥ पाशयोर्लक्षणो
 पुचशं कुं निहस्यउपोसयोः द्वितीयचतुर्थयोः पाशोप्रतिमुच्यमयमेनैवलक्षणोनदक्षिणापायम्यनिमित्तं
 सायंनिमित्तंकाकयदंरुत्तामयमेपाशोप्रतिमुच्यउपपुचशिकाकयदंनैवलक्षणोनदक्षिणापसायं
 शं कु निहस्यतस्मिन्नेकनरंयाशंप्रतिमुच्यर्चस्मिच्छेकाचितरंपाशंतंनैवलक्षणोनदक्षिणेनसं ॥ २ ॥ समा
 यछेत्तत्रशंकुनिहंन्यात्सदक्षिणासः पूर्वस्मात्पाशमुन्मुच्यपरस्मिन्प्रतिमुच्यतेनैवलक्षणोनदक्षि
 णोओणिमायछेत्तत्रशंकुनिहंन्यात्सदक्षिणाओणिः ॥ एवमुत्तरतपक्षः ॥ यावन्निशेषः ॥ ओणिते
 पूर्वपश्चादंसः ॥ अथापरोयोगः ॥ विहरणविशेषः ॥ ६ ॥ तयोमर्थेचशंकुनिहस्यदेवद्विशेषमभ्य
 स्थलक्षणंरुत्तामगमयेदंसयोः पाशंरुत्तामयमेरायिषायेप्रतिमुच्यर्चस्मिन्नितरंलक्षणोनद
 क्षिणमं समापयेदुन्मुच्यर्चस्मादपरस्मिन्प्रतिमुच्यलक्षणमेवदक्षिणां ॥ ओणिमायछेदेवमुत्तरो
 ओणां ॥ सो ॥ चतुरश्रप्रमाणंतयोः शंकुनिहस्यतयोमर्थेचतृतीयशंकुनिहस्यअर्धप्रमाणार्धतद्विशेषः ॥ ७ ॥

तस्यार्धस्यविशेषं प्रमाणंतृतीयेनवर्धयेदिसादिन्यायेनलक्षणंरुत्तापुनरर्धमागमयेत् ॥ प्रक्षिपेत् ॥
 अंसयोः पाशंरुत्तामयमेशंकोसविशेषंपाशंप्रतिमुच्यलक्षणोनदक्षिणाप्रसरयंशंकुनिहंन्यात् ॥
 सदक्षिणांसः पूर्वस्माच्छंकोः पाशमपरस्मिन्शंकोप्रतिमुच्यतेनैवलक्षणोनदक्षिणाओणिमाय
 छेत्तत्रैवोदगपसायंउत्तरओणीविपर्ययोत्तरमंसयोगद्वयमिदंसमचतुरश्रसंपादकं ॥ प्र
 माणंतिर्यंकृद्विकरण्यायामस्तस्याक्षयारज्जुस्त्रिकरणी ॥ प्रमाणंप्रकृमादितिर्यकमानीद्विक
 रणीपार्श्वमानीतस्यैवप्रक्रमदेः तस्यैवंभूतस्पदीर्धचतुरश्रस्याक्षयारज्जुस्त्रिकरणीत्रिगु
 णांभूमिकरोतितस्यतिर्यङ्मानीभूतस्यप्रमाणस्यकथंप्रमाणमेकं करोतिपार्श्वमानीद्विकर
 णीसाध्वैकरोतितदुभयमक्षयारज्जुः करोति ॥ तदुक्तदीर्घस्याक्षयारज्जुरिति ॥ तृतीयकर
 ण्येतेनव्याख्याताविभागस्तुनवधा ॥ एतेनैवमार्गणतृतीयकरणीव्याख्याताअनयेवत्रि
 करण्यातृतीयकरण्यप्यवगंतुंशक्येत्यर्थः ॥ कथमित्याह ॥ त्रिकरणीस्त्रेनवधाविभज्येकं
 भागं गृहीयात् ॥ प्रमाणयंतृतीयंभवतित्रिकरण्यास्तृतीयं करोति ॥ तत्रश्लोकः ॥ यारज्जुस्त्रिक

11413

नमो भगवते वासुदेवाय

॥६॥

विभज्यऽभयतः प्रजगो विनियोगः ॥ अवकीर्णपशो च ॥ चतुरश्रमंडलं विकीर्णम् ॥ चतुरश्रमंडलं कुं
 शिखेत्रं यत्रादौ विनियोगः ॥ मध्याको द्युनिपातयेत् ॥ मध्यमेशको पाशप्रतिमुच्यते कोद्यामायते
 कोणे नायते ॥ अपसायंतत्रलक्षणं कृत्वा ॥ पार्श्वतः पश्चिमातिशयपदतीयेन सह मंडलं परिहरेत् ॥
 तेनैव लक्षणं ने पार्श्व आकर्षेत ॥ परिहृत्वा च चतुरश्रमतीयशो रोतिशयः ॥ तेन तिशा यस्य त नीचेन
 सह चतुरश्रः पंचमंडलं परिहरेत् ॥ सर्वतो विहरेत् ॥ सान्नियामंडलं ॥ सार्धनियामंडलं करोति ॥ अ
 नित्यास्तूला परस्परविरोधात् ॥ पाचदीयने वा वदांगेन ॥ यावत्स्वच्छिपहीयते तावत्सर्वविनिर्गच्छति ॥ ए
 तच्च वचनमासत्रकरलस्थपनार्थं ॥ मंडलं चतुरश्रं विकीर्णं निष्कभं पंचदश भागां कृत्वा द्वावधुरे त्रयोद
 शावशिष्यं ते सान्नियामचतुरश्रं ॥ मंडलं चतुरश्रं कर्त्तुं प्रकृतं मंडलस्य विधिं भव्यात् पंचदश भावविभज्य द्वौ
 भागौ सन्ते ॥ त्रयोदश भागाः शिष्यं ते ते स्त्रयोदश भागं नारज्जुस्तावत् क्षेत्रं चतुरश्रं करोति सान्नियामास्तू
 लनशः ॥ त्रयोदशावशिष्यं त इति वचनं मुक्तांतरोक्तादपि ना ॥ सत्वरगतिस्थापनार्थं तीव्रमुखे मे विनि
 योगः ॥ तत्र प्राच्ये कादिशि नीमानयानत्रार्थं मुखेन प्रादेशमात्रं वेदिस्थेऽमुपादातव्यं ॥ यदि प्रादेशं मुखेऽ
 पराः ॥ अत्र प्रादेशं मुखेऽहना पश्चिमं प्राक् क्रमा प्राची वेदि विमापय पादौ पादौ वेदि स्थितः पंडुलेशं कुनिहत्य ॥६॥

तावद्भासाचतुर्विंशतिप्रक्रमायामा प्राची वेदिर्मानव्या ॥ दशां नोक्षेत्रं सजकारोपदेशेन पंचविंशतानि चत्वा
 दिंशदिषु कान्यमुल्लिखेत् प्राणतथा ॥ पूर्वोर्गुलिगृह्यते वेदि विष्कृदाधर्मते --- पुणर्वर्धनो वेदि संस्कारान्
 क्रियते अतिरिक्तो क्षेत्रे निरस्ते भवति ॥ वेदश्चापदेयु विद्धि निर्भवति ॥ प्रमाणेन प्रमाणं विधीयते चतुरश्रं ॥
 प्रमीयते क्षेत्रमनोर्ग प्रमाणं प्रक्रमादि ॥ यत्र प्रमाणं नैव चोद नानत्र ते नैव चतुरश्रं विधीयते प्रसंतेत्यपु
 षं दक्षिणे पक्ष इत्यादिषु च संस्थापि विद्धि ता ॥ आदेशादन्यत् ॥ आदिशतीत्यादेशो विधिः ॥ विधेरन्यद्वयं
 यत्र विधीयते तत्रान्यदपि भवति ॥ तेनैव प्रकारेण गार्हपत्यस्य पुरादि ॥ द्वाभ्यां चत्वारि ॥ द्वाभ्यां प्रक्रमभ्यां
 चतुरश्रं कुरुते चत्वारि पुरुषप्रमाणानि भवन्ति ॥ मंडलानां चतुरश्रं करणमुक्तं ॥ इदं नोक्तं ॥ इययारज्जा इयन्
 क्षेत्रं भवतीति अत इदमुच्यते ॥ त्रिभिर्भव ॥ त्रिभिः कुरुते न च चतुरश्राणि भवन्ति तथा भूमावालिख्यादृष्टव्यं ॥
 यावत्प्रमाणं गार्ज्जुस्तावत्तावतो वर्गान् करोति ॥ यावत्प्रमाणा यावदायामारज्जुः तावतो वर्गान् करोति ॥
 पंडुरीः करोति ॥ यावत्संख्यायुक्ता प्रमाणा वावत्संख्यायुक्ताः पंडुरीः करोति ॥ पंच प्रमाणा पंच संख्यायुक्ता
 न करोति ॥ एवं सर्वत्र योजनीयं ॥ तथोपलब्धः ॥ भूमावालिख्यं प्रक्षिपेत् तथैवोपलभ्यते ॥ द्वाभ्यां कुरुते उभय

॥ ६ ॥ पंचधाविभज्यषड्धावायदिपंचधातदाषष्ठेष्ठाग आगंतुयंदिषड्धातदासप्तमो भागनुमुपसमस्यसं योज्य
समं त्रेधा विभज्य आगंतुनासहविलनीयमाभदितिरमग्रहणे ॥ अपरस्मिन् संततीविलक्षणं कृत्यगार्ह
पत्यहवनीययोरेतौ नियम्य ॥ पाशे ॥ प्रतिमुच्य ॥ लक्षणेन दक्षिणा पायम्यनिमित्तं करोति ॥ तत्र शकुं नि
हन्यन् दक्षिणाग्नेरायननं ॥ अति सामर्थ्यात् ॥ सामर्थ्यमभिधानशक्तिः ॥ अस्याः अन्तेरयमेवावर्षति ॥
तेन त्रिं प्रथमवित्तराया मानि त्रिं ॥ चतुरश्राणि कृत्वा परस्मिन् चतुरश्र उत्तरे स आहवनीय मित्येवमादौ
मिन् -- रस्ता भवेति ॥ सर्वत्राग्न्यायतनानि चतुरश्राणि परिसं डलानि वा ॥ इह तु मंडले गार्हपत्ये ॥ अर्धमंड
लाकारमन्वाहार्य पचने ॥ चतुरश्रमाहवनीयमिति ॥ समं डलं चतुरश्रयोरुक्ता विधिः ॥ दक्षिणाग्नेः प्र
योग उच्यते ॥ पिप्रीलादिकारण्या चतुरश्रं कृत्वा पूर्वोक्तं नेव विधानेन मंडलं कृत्वा तस्य मंडलस्य विष्णुं भव
तु भीमं दक्षिणाग्नेः पूर्वदिशि नाछे कोरु दगप सार्यं शकुं नि हसतस्मिन्याशं प्रतिमुच्य विष्णुं भार्येन मंडलं परि
स्तरव्य उत्तरमर्धं सजेत् ॥ तत्र स्त्रोको भवतः ॥ दक्षिणाग्नेर्हना छे कोरु दक्षं शकुं दक्षं शकुं ॥ एकादशानि लेहने
कार्यः सधनवाससः ॥ तस्मिन् न्याशं प्रतिमुच्य विशायायनयास्तिरेव ॥ इत्यनुहा विधानि तिलरर्धं सजेद्दग्नि ॥

यजमानमाजीत्यादि दक्षिणावेदिश्रुतिः ॥ यजमानमाजीप्राच्यपरिमितावायवासना निहवी ॥ पिसं भवेदे
वेति रश्मी प्राचो वेद्यं ॥ संजततरे वेदि यद्वि यो वेति दक्षिणावेदे विज्ञायते ॥ अस्या अन्तेरर्धं विमान विधिनेव
प्राच्यवेदे ॥ अपरेणाहवनीये यजमानमाजीदोर्ध्वं चतुरश्रं विद्वत्ता नेतीरज्जुमभ्यस्य मये लक्षणं कृत्वा दक्षिण
योः श्रोत्रं सयोरंतौ नियम्य लक्षणेन दक्षिणा पायम्यनिमित्तं करोति निमित्ते रज्जुं नियम्यां तोसमस्य दक्षि
णाये श्रोत्रोर्दक्षिणमंडलं समास्तिरेवेदं मुनरतस्तिर्यजानी द्विगुणं तथा कृत्वा चतुरश्रं रस्ता शोपस्तिरेवेदि
मितायो दुरस्ता व्याश्वमान्या बुपसं हरं छु निसामर्थ्यात् ॥ अपरेणाहवनीयमेकरज्वादिभिर्दोर्ध्वं चतुरश्रं वि
हसं सपाद्य यजमानमात्रं पार्श्वमान्नीपचासना निहवी ॥ पिसं भवेत् परस्परमसं घटिता निमित्तं निषाति
र्यजानी तस्यादित्रभागे नैवातिरश्मी बोधायनीये मुल्ये प्रतिपदिनेतावती रज्जुमभ्यस्यो भयतः पाशैरुक्तानि
मये लक्षणं कृत्वा दक्षिणयोः श्रोत्रं सयोरंतौ नियम्य पाशे ॥ प्रतिमुच्य लक्षणेन दक्षिणा पसार्य निमित्तं श
कुं नि हसतस्मिन् शं कोरु रज्जुसं योज्या तोसमस्य पाशा बुमुच्य एकेन हस्तेन गृहीत्वा दक्षिणा श्रोणी मपभ्य
याव दक्षिणा समास्तिरेव एव मुत्तरपार्श्वमास्तिरेव ॥ एतत्संजतं वेदे ॥ तिर्यजान्यामयेव कुर्यात् ॥ त्रिं

चिकाविः शक्तिः ॥ यथावटीयाछेकोः पश्चात्सोडशसुशकुं निहस्यनस्मिन्येचिकासाभ्यासोः प्रतिमुच्यपावटीये
 साभ्यासेत्रिकं प्रतिमुच्यसावायछेत् ॥ चतुरभ्यस्ताभिः श्रोणी ॥ ताभिरेवचतुरभ्यासयुक्ताभिः श्रोणीमान
 यो ॥ हादशिकापंचिकयोस्तयोदशिकास्तयोः पुरस्तात्ताभिरेवसो ॥ सोडशसुशकुं निहस्यनस्मिन्येचिकासा
 भ्यासपंचविशतिप्रतिमुच्यताभिरेवसो मानव्यो ॥ द्विरभ्यस्ताभिः श्रोणी ॥ यथावटीयेत्रयोदशिकासाभ्या
 सोः प्रतिमुच्यसाभ्यासोः हादशिकांचप्रथमनिहतपंचिकासाभ्यासोताभिः श्रोणीमानव्यो ॥ पंचदशिकाष्टिक
 योः सप्तदशिकास्तयोः पुरस्तात्ताभिः श्रोणी ॥ प्रथमनिहिताछेकोरष्टसुशकुं निहस्यनस्मिन्सप्तदशिका
 कामष्टिकांचप्रतिमुच्यप्रथमनिहितपंचदशिकाताभिः श्रोणी ॥ हादशिकापंचत्रिंशिकयोः सप्तत्रिंशि
 कास्तयोः पुरस्तात्ताभिरेवसो ॥ प्रथमनिहिताछेकोः पुरस्तात्प्रक्रमेशकुं निहस्यनस्मिन्सप्तत्रिंशिकापंच
 त्रिंशिकांचप्रतिमुच्यपथावटीयेहादशिकाताभिरेवसो मानव्यो ॥ एतावन्तिज्ञेयानि वेदि विहरणानि भवन्ति
 ॥ एतावन्त्येवमुद्धमलानिस्तानुं शक्यानि वेदि विहरणानि भवन्ति ॥ अन्यतुमुद्धमस्ताः कल्पयितुमशक्याः
 ॥ तस्मादेतावतीत्यवधार्यते ॥ अष्टाविंशत्यानेपदसहस्रमहावेदिः ॥ नवशतानि द्विसप्ततिश्चपदस्र

माणा नि प्रक्रमप्रमाणानि वाचतुराणि महावेदेः ॥ मठद्वहणं किमर्थं ॥ एदप्रमितायां महावेद्यां स से
 हविर्धानादीनामपि पदेनेव मानार्थं प्रक्रममितायामरुक् प्रक्रमैरेव ॥ नवारुक् तिर्यगि सरुक् माने
 सदस्तो विहितं ॥ नवाः संगतिः ॥ नियतप्रमाणविधानादनुमीयते ॥ तथा हविर्धानस्य अरुक् विस्तारः ॥
 नवायामभिस्तुमीयते तत्तु पदेनतयोर्मानेन भ्यते इति ॥ उच्यते ॥ चत्वारिंशदधिकानि पंचशतान्यगु
 लप्रमा ३० ॥ पदविहितायावेदरायामः ॥ पदपंचदशगुलमिति वचनात् ॥ सदसः पश्चात्पंचचत्वारिं
 शदंगुलंसदसः सोडशाधिकं शतद्वयंसदो हविर्धानयोर्मध्ये पंचचत्वारिंशत्सं चरे हविर्धानस्य सोडशाधि
 कं शतद्वयं अवशिष्टादशगुलं तस्मादुत्तरवेदिसदो हविर्धानानामनवेषं स भवान् व्यतिः कल्पनीयाः
 अरुक् केवलाः कल्पनीयाः ॥ तदुभयमचोदिने भवति ॥ नतो येन वेदिर्मितानेने चनेषामानार्थमहद्वहण
 मिति सिद्धं ॥ दक्षिणस्मादेसा हादशसु दक्षिणस्याश्रोण्यानि पातयेत् ॥ देवि पर्यस्य तूत्तपदध्यासादौ पंच
 तुरश्रानथायुक्ता ॥ सं चक्रीत ॥ दक्षिणस्यादेसा दूरभ्यहादशस्वेव श्रोण्यानि पातयेत् ॥ नीषा पदानि श्रो
 णीदेशो शिष्टानि ॥ विपर्यस्यात्तरस्मिन्ने सोमनसा स्थापयेत् ॥ एवेरुने सप्तविंशतिविस्तारापद्विंशतयता

नार्थप्रक्रममितायां महावेद्योदशपदे नरवेदिः ॥ सर्वतोदशपदा ॥ प्रमाणेन प्रमाणं विधीयत इति वचना
न ॥ से चंद्रशपदा नरा एकपद विस्तारापदाया मे दीर्घचतुरश्रविहसतस्या प्लग्यारज्जु गृहीत्वा चतुरश्रकुयीत ॥
त ॥ प्रक्रमेण्येकप्रक्रमविस्तारे विप्रक्रममाया मंचतुरश्रविहसतस्या प्लग्यारज्जु गृहीत्वा चतुरश्रकुयीत ॥
तदेकरज्जोत्ते पंचदशिके नैवापायम्या धेनततः श्राण्य २ स्तम्भिरैरेत ॥ अर्धेनततः तस्येष्टयः ॥ यच्छायेत
शिल्प ॥ तो युगेन यजमानस्य वापदे विमाय शम्यया परिमिमीत ॥ युगेनोक्ते प्रमाणेन यजमानस्य वाप
दे यजमानग्रहणादध्वर्यो नैलभ्यते ॥ यजमानग्रहणे प्रदर्शनार्थमिति केचित् ॥ तस्मादेव वचनादुत्तर
वेदिर्बुगमा ग्रीलभ्यते ॥ सोमेयदमा वायां महावेद्यामुत्तरवेदि युगेन पदैर्विमाय शौत्वेन मानेन प
श्चान् शम्यया मानमदध्वर्यकत्तव्यं ॥ शम्यया परिमिमीत इत्येत हवनमदध्वर्येन प्रमाणादिभिर्दिष्टुक्तं ॥
पदे युगेरलादियति शम्यायां च मानार्थं पुयाया का मीशब्दार्थस्य विशिष्टात् ॥ पदादिष्टुमावर्षु वाया
कामां यथेकजथा गृहीयान् ॥ किमुक्तं भवन्ति ॥ अलबश्चतुर्दशानि चतुर्दशानि लोमुलिः ॥ एषुनः
संस्पष्ट इत्यपरं ॥ द्वादशो गुल्ले प्रदेशः ॥ त्रयोदशी गुल्लो धितत्तिः ॥ दशो गुल्ले पदं ॥ चतुर्विंशसं गुल्लयोरिति ॥

षट्त्रिंशदं गुलिः शम्या ॥ षडशी सं गुल्ले युगे चतुः शतमभ्युविंशसुत्तरं शतं पुरुषः ॥ इत्येवमादिशुत्त्वो न
शक्तं च द्रवमाणं ॥ येषु प्रमाणावयवा गृहीरन् ॥ लक्षणोक्तं न वर्गेण विमायतत्र पाया मीशब्दार्थस्य
विशेषात् ॥ पंचदशो गुल्लपि पदं भवति ॥ यजमानपदं ॥ पितृनायनरग्राहं ॥ इयतीत्याधाने इयदाद
शदिक्तामादृष्टि ॥ तजस्तस्वचित्ते परसंस्थिते लोक प्रमितेना गृहीयादित्यर्थः ॥ विमितायां पुरस्तात् सार्धमा
न्यावयस् २ हरं पुनिसामर्थ्या ॥ एवं चतुरश्रमापादितायां पार्श्वमान्यो पुरस्तादुपसंहरेत् ॥ अतिसामर्थ्या
त ॥ चतुःशिखंडे युवती कनी न इति युवतिसादृश्यानुयादः सामर्थ्या ॥ नवारक्षितिर्यकूरसद्विंशतिरुदगा
यतमिति सदसो चिन्तयते ॥ नवारः ॥ प्राचीतिर्यदानी सप्तविंशतिरुदीची पार्श्वमानी एवं मातव्य इति स
दसः अतिः ॥ पदेन प्रक्रमेण बामातव्यं करणमुक्तं ॥ प्रथममिति ता छेको ईक्षिणतः शकुनिहस्तस्मि
न्यशे प्रतिमुच्यतस्य पुरस्तादध्वर्यमे पश्चायां दक्षिणतः ॥ क्रमे शंकुस्तत्सदसो मध्ये ओदुंबरी स्ताने ॥
प्रथमनिहता छेकोः पश्चायां वपुरस्तादध्वर्यमे शंकुनिहसो दुंबरी स्तानेयः शंकुस्तस्मिन्नरज्जु प्रतिमु
च्यो यथुपरि शंकुमुदगपसाचीर्धचतुर्दशनवसु बाशंकुनिहत्यान् ॥ पश्चायांयः शंकुस्तस्मिन्नप्रतिमुच्य

॥१४॥ युंयर्थो दुंबरीस्त्रा नः चंदसिणापसार्या र्थपंचदशेदशसुवाशे कुं निहन्त्यात् ॥ ससदस आयासः ॥ तस्मि
 नाया मेतदर्थमभ्यस्ययासः त्रैविहते ॥ सप्तविंशतावर्धचतुर्दशमभ्यस्यदक्षिणस्मादसादकादश
 सुसपदेष्टुनिरंछनमर्धपंचमेतद्वरणं श्रोण्यां सार्यमष्टादशमुन- वै- प्रक्षिप्या धौष्टमेनिरंछने
 अर्धपंचमेतद्वरणं श्रोण्यां सार्यमायामयोरंतोनियम्यनिरंछनेनपश्चादपसार्या र्थपंचमेशंकुः ॥
 पुरस्तादपसार्या र्थपंचमेशंकुः ॥ ते श्रोणीसदसः ॥ विपर्ययोः सौ ॥ प्राग्नेशमानंहवि र्धानमानमानमा
 ग्रीप्रमानंचानेनाचार्येण नैकं ततश्चुत्वं तरोक्तं याद्यमपेक्षितत्वात् ॥ सदसः पुरस्ताद्विषुप्रक्रमे
 पुदशप्रक्रमविस्तारं दशायामहवि र्धानमिनुयात् ॥ एके रज्जापंचशंकु नाचा ॥ हवि र्धानस्यपश्चात्मा
 अमशंकौ पाशे प्रतिमुच्योदगपसार्य द्वादशप्रक्रमेशंकुः ॥ तदाग्रीप्रायननेतयारज्जादक्षिणापसा
 र्य द्वादशसुमार्जालीयेष्टायात्रसदसः पौरस्यांशे कोपाशे प्रतिमुच्योदगपसार्य पादेनेकादशसुश
 कुं निहत्य तस्माच्चोत्तरतः षट्सुशंकः ॥ ताभ्यांचपुरस्तात् षट्सुप्रक्रमे पुशंकुं निहन्त्यात् ॥ एवं पंचशंकु
 नाचात्रिशंकु नाकासमचतुरश्रमिबुयात् ॥ अथप्रक्रमविस्तारं द्वादशायामे प्राग्नेशमिनुयात् ॥ द्वा

॥१४॥

शचिस्तारं षोडशायाप्रमितस्ये ॥ प्रादेशमुखाः प्रादेशांतरात्ताभवेतीत्युपरयाणां विज्ञापते ॥ उपरवा
 ॥ मपि निगद्व्यारयाते ॥ योपासम अरतिमात्रं चतुरश्रं विहृत्य स्वन्निष्ठशंकुं निहत्याईमादेशेन तंतं
 परिहितं रेखुतिरामथ्यात् ॥ निगद्व्यारयाते ॥ मायाममाग्रीभवतीति गार्हपत्यचित्तेर्विज्ञायते ॥ चतु
 ररतिर्ग्रीयामः ॥ तत्प्रमाणं गार्हपत्यचित्ते ॥ चतुरश्रोयेकेषां ॥ चतुरश्रागार्हपत्यचित्तिरियेकेषां प्रा
 त्रिचं मते ॥ परिमंडलेष्वेकेषां ॥ परिमंडलागार्हपत्यचित्तिरियेकेषां श्रुतिः करणं व्यायास्यत्तीयाया
 मं सप्तमं व्यासं कारयेत् ॥ चतुरश्रां योकरणमुच्यते त्यायामत्तीयापार्श्वमानी ॥ व्यायामसप्तमंति
 यं घ्राणी ॥ एवं करणं कारयेदित्युच्यते ॥ एकैके प्रथमे चि जारुत्वा विभज्य आ- यादिति च कथ्ये कार
 येदिति च नान्येस्तस्मादिभिः प्र- तीरेण ना र्धयुगे सवगम्यते ॥ क्रियंते नेनेष्टका इति करणे द्वादशमयं ॥
 तालकविंशंति भवेति ॥ तेन करणेन कृता इष्टं वा एकविंशंति भवेति ॥ तस्यागार्हपत्यचित्ते भवेति
 शेरते ॥ प्राग्गया माः प्रथमे प्रस्तारे ॥ परस्मिन्मुदगायामाः ॥ प्राग्यामाः प्रागायताः ॥ प्रथमे प्रस्तारे
 उदगायानाद्वितीये प्रस्तारे ॥ एयमुपहिते भेदेन भवति ॥ अनेन ज्ञायते सर्वत्र भेदे वर्जनीय इति ॥ अ

॥१५॥ चरोत्तरयोः पार्श्वसंभीनामेदद्वयपदिशंतीति ॥ अनेनाचार्येणोक्तमेतद्भासं चिनुयादिति ॥ मे
 उलायां मदेदेहं कृत्वा मध्ये शकुनिहृत्पार्श्व्यायामेन सह मंडले परिशिखेत् ॥ यदि मंडलागाहपयचि
 तिः प्रदोमत्तिकाया इति निपातः ॥ उदुयेयकस्मिन्नर्थे उल्लेपने कृत्वेति देहं विवेकप्रकाशं कृत्य तन्मध्योः
 कुनिहृत्पार्श्व्यायामेन मंडले परिशिखेत् तदा या ममात्रं मंडले भवेति ॥ केचिदत्र सह शब्दाश्रवणा
 इति शयत् नरीयेनेति वर्णयंति स्तेत्रसमंस्तथा ॥ तदनीप्सितामिति वाच्यं पार्श्व्यायामेनेति वदन् ॥
 यदीप्सितमभविष्यत् मदेदेहं कृत्वा मंडले कुर्यादित्येवावश्यम् ॥ उक्तं चादेशादन्य इति तावन्ती भूमि
 निवक्ष्यति च कथं सहेति युज्यते ॥ यो मंडले चिकीर्षेत् स एव कृत्वा पार्श्व्यायामेन परिशिखेत् ॥ इति नि
 पातः एवमप्याहृत्पार्श्व्यायामेन ॥ अथवाश्रितरेवेयमेवं ॥ तस्मिन् चतुरश्रं विरेत् ॥ दिसा वत्पिथ
 क्वचिमेवेति ॥ छमवदप्याद्यावत्संभवेत् ॥ तस्मिन् चित्ति मंडले परमं शते ॥ तस्मिन् मंडले चतुरश्रं याव
 छे रते तावच्चतुरश्रं लिखेत् ॥ समपर्यायाहं चतुर्धरं भज्यावांतरदि भूतलक्षणं कृत्वा तेषु स्त्रक्रयोऽप्य
 था भवेत्तन्निपातं चतुरश्रं मांसि खेत् ॥ दिक्षु चत्वारि धनं विभवंति ॥ तत्रैव भाव्यं वक्षिष्य ॥ तच्चतुरश्रं

॥१५॥

नवोक्तो वलिर्ये किंसे प्रमाणेन चतुरश्रं करणं कारयेत् ॥ प्रथमे वैकं प्रधिकं विभजेत् ॥ प्रथम
 नभ्यपदिरीयत इति ॥ प्रधिकं च पार्श्वधनुः तत्कृतं चित्ति प्रधिकं भिद्युच्यते ॥ एकैकं प्रधिकं प्रधिकं
 कृत्वा विभज्य करणं निपातयेत् ॥ चतुर्भिस्तिलैरुनाष्टपद्यं गुलं चतुरश्रं प्रमाणं मंडले मध्योत्तरायत्
 तीयेनैकं करणं प्रधिकं मध्यं हविंशति त्रयोदश भागं कारयेत् यथा धनुः शारंगं यथा ज्योतिषा कुर्यात्
 येनिको नमं गुलं भवति तथेतरा भिस्त्रिभिस्तिलैरुनाष्टपद्यं गुलं मंडले करणं अरुतिमात्रं तिलाभ्यामेकं
 सप्तविंशत्यं गुलं मध्यं भिस्त्रिस्तिलैरुनाष्टपद्यं गुलं मंडले करणं अरुतिमात्रं तिलाभ्यामेकं
 येन करणेन विपर्ययस्यान्येण विपर्ययः कारयेत् ॥ उपधाने चतुरश्रस्यावांतरदेशात् तस्मिन् चित्तिः सं
 पादयेत् ॥ उपधाने काले प्रथमे प्रस्तारे अवांतरदेशात् न कोणदेशान् प्रति चतुरश्रस्य स्तंतीः संपादये
 त् संपादयेत् ॥ चतुरश्रस्य नेष्टकाः शेरते प्रधिकं पुद्गादशालुन वसुद्गादशालुन वसुद्विंशतिर्भवन्ती ॥ म
 ध्यानीनरदिमं प्रस्तारे ॥ द्वितीये प्रस्तारे मध्यानि चतुरश्रं मध्यानि अवांतरदेशात् प्रति संपादयेत् ॥ यथा
 सेचिनुयाद्यावतः प्रस्तारांश्चिकीर्षेत् ॥ यावतः प्रस्तारांश्चिकीर्षेत् कर्तुं भिद्येत् तावदाऽप्यासं चिनुयात् ॥

॥१६॥ यः प्रथमः सतृतीयः पंचमश्च ॥ बोद्धितीयः स चतुर्थः ॥ पिशीलमात्रा भवंतीति पिश्या नो विज्ञायते ॥
 बाजो रेनराजं पिशीलमिति केचित् ॥ मृष्टिलोत्तरातिः पिशीलमिदं परे ॥ प्रादेशं पिशीलमिदं ॥ च
 नुराशये केचो ॥ चनुराशिषि या इये केचो अतिः ॥ परिमंडला इये केचो ॥ मदीदेहान्कृत्वा ॥ मदीदे
 हानिति प्रदर्शने तस्मिंश्च नुराशमिहादेः ॥ आग्नीप्रीयेन वयाव्यवृत्ति रवे कः स्यात्स्थाने रमानमु
 पदध्यात् ॥ अश्वनवमा इति सिद्धे वि एक रया स्थान इति वचने इये एका नाम वटे षपधानस्य ज्ञाय
 नाथं ॥ व्यक्तमुक्तं बोधायनेन ॥ जा कथा धानि इव्या एष वटे षपधेयानीति ॥ यथा संख्यमिति रा नृय
 वलिरव्य यथा योगमुपदध्यात् ॥ अत्रि कल्पे पा वत्संस्थ का पिश्या आम्नातास्ता वत्सं रवानि तान्य
 वलिरव्य करणानि कृत्वा यथा योगे यथा युज्येनेन योपदध्यात् ॥ ७ ॥ द्वितीयः पटलः ॥ ७ ॥ उक्तानि ह
 विर्यज्ञानां विहाराणि सोमिकानि च ॥ साग्निरचिरस्य क्रतेरग्निस्तेजमानमिष्ट का करणानि उपधान
 विधिश्च नोक्तः ॥ तद्गन्तुं कामः प्रस्तोति ॥ भवती चरवत्तु वा एष यो भिन्ने विनुत इति विज्ञायते ॥ प्रस्ताव
 नात्र मनपाश्चात्त्रियते ॥ न फलविधानं ॥ विधि विभक्तेरभावात् ॥ नियोगिनरत्तरवेदिवचनं ॥ अत्रि

॥१६॥

योम उत्तरवेदि रत्तरपु क्रतु सुग्निरिति निसवचनात् ॥ पाद प्रस्तावोः न पाश्चात्त्रियते नदा गार्ह
 परा चित्ते ॥ पूर्वमेव प्रस्तावः कर्तव्यः ॥ सत्यमेतत् ॥ इह प्रस्ताववचनं स्येत्युक्तं योजने वक्ष्यमाणानि
 धर्मोणिग्रहान्तरे वयथास्युः ॥ - - - - - न ज्ञानुदघ्नादयोम हाग्रे रेवंति कंसायनी ये अत्र न हाग्रे रेवं
 न धर्मा इति स्यष्टमुक्तं ॥ किं चास्ये वास्ये गिरादेः न उपपदेन बोदिता धर्मा यथाः स्फुरिति ॥ यथा ते वाय
 तेऽजमान एवाचिन्तीतेति यजमानो म हाग्रे रेव कर्तन गार्ह पथादेः गार्ह पथादिधिष्या नाम अयुदे
 व कर्तो पश्चादुपधान्यानां धिषिया नां एव विधानस्येत्युक्तं योजने योम अन्तास भवयेव ॥ यथापि
 बहवो भ्रातृव्या इति क्रियते न पाश्चात्त्रिय ॥ वयसा वा एष प्रतिम प्राचीयत इत्यारुति चोदना ॥ वयसा ए
 क्षिरागमेयाभिः प्रतिमया प्रतिरुसा चेत्तव्य इत्यारुतेः स्वरूपस्य विधानेन अनया पश्चात्त्रियते ॥ सचो
 त्यतनां छाये येषां इति बोधायनोक्तं ॥ वैश्वो निश्चये ॥ असावंच ॥ माच्यो वं वस्यति ब्रह्म पसां यस्त
 पुत्रा इति ॥ तस्माच्चान्विदेवमित्यः ॥ शुक्लोत्तरे चोक्तं स्थेन विदग्नीनां प्रथमो नित्ति ॥ तनुयदि स्थेनो नित्यः
 कथं स्वर्ग काम इति ॥ यूपदध्यवचनं ॥ यथा रवादि रत्तर्ग कामस्येति रवादि रस्य नित्यं काम्यत्वं च ॥ प्रत्यक्षवि

॥१७॥ धाना ह्याव दाम्नातेन ॥ वाशब्दः पक्ष्याब्धौने नैषा आकृतिचो दनाना पिरयेनः प्रकृतिः कुतः प्रस
 त्तविधानात् प्रसक्तमेवात्र विधीयते पक्षी भवतीत्यारभ्य पक्ष्यपुष्ट्या नाम पिप्रमाणं विहितेन विरोधा
 त् ॥ ननु क्लृप्ता कृतिचो दनेति नैषा चो दनाना पिरिधिः ॥ किं पक्षि भक्ते रभावात् चीयत इति निर्दिश्यते
 ननु चिनुवा ज्ञेयमिति वा ॥ विध्यं तरो व भूतत्वाच्च पक्षमो न विधीयते ॥ ब्रह्मवादिनो वदन्ति ननुः
 मिश्रयेन व्याउत्ताना ३ इत्यारभ्य प्राचीनमुत्तानं पुरुषशीर्षमुपदधातीति पुरुषशिर उ पदधानं विधीयते न
 स्य शेष भूतमिदं ॥ न विधायकं ॥ येन चिदग्नीनां प्रथम इति के कश्येन मधिकृत्यैतदुक्ते पुरुषमात्री पक्ष्यपुष्ट
 स्य ममारव्याप्येन इति तस्माद्विरोधः ॥ वाव दाम्नातेना न देवस्यारूप्या पक्ष्यपुष्ट्य सत्यस्यारूप्यं गृहीत्वा वयः श
 ब्दो वर्तते तस्मात्पुरुषमात्र पक्ष्यपुष्ट्यतिरिति न मे व प्रकृति निश्चिन्त्यान्ये प्रकृति विरोधावक्यसादयः का
 म्या इति सिद्धं ॥ वक्ष्यति कप्या मुरादिकार इति ॥ वेणुना चतुर आत्मनि पुरुषानवमि मते ॥ अग्निकल्पे उ
 क्त एव णे न वेणु नाभि मति पि नोति ॥ स्वेति उक्ता यं सेत्रं वक्ष्यमाणे न मार्गेण सर्वतो दि पुरुष आत्मा ॥ ह्यथो
 चला रीति वचनाच्च त्वादि पुरुषको ज्ञाण्यात्मा ॥ पुरुषं दक्षिणे पक्षे पुरुषं पुच्छे पुरुषमुत्तरे ॥ पुरुषमेव दक्षिणे

॥१७॥

पक्षे पुरुषं पुच्छे पुरुषमुत्तरे ॥ एवं जीणि चतुराणि पुरुषप्रमाणानि आत्मनो राहस्यपुरुषक्षेत्राणि ॥ अर
 ह्मिना दक्षिणतो दक्षिणं पक्षं प्रवर्धयत्येवमुत्तरत उत्तरं ॥ अरह्मिना प्रमाणेन दक्षिणतः दक्षिणं पक्षं वर्धयति
 शीर्षकं रति ॥ उत्तरतश्चोत्तरं ॥ प्रादेशेन विचारस्यावाप्य स्वास्तु ॥ दादश ॥ गुलेन त्रयोदशो गुलेन वाप्यस्तु
 षष्ठ्यर्थे दितिशेषः ॥ एवमर्थप्यमानि पुरुषक्षेत्राणि भवंति ॥ एकविधः प्रथमो निर्दिष्टविधो द्वितीय इति त्रि
 पस्तती यस्त एवमेवोद्यै कशत विधान् ॥ एकविधः एक पुरुषः ॥ एकोत्तरं चिन्वीतेति प्रथममति क्रमेका
 रणम् ॥ चान् इति ॥ प्रथम एक पुरुषः ॥ विधाद्वयका अस्मिन् विधीयत इति अग्निसेत्रं ॥ आनश्चोपसर्ग इ
 तिकः ॥ एका चासौ विधा च एकविधा एक पुरुष इत्यर्थः ॥ अधिकृतत्वात् पुरुषस्य ॥ एवं सर्वत्र योजनीयं ॥ उद्य
 तिम खेति आ एकशत विधान् एकविधः एक पुरुषः ॥ एकोत्तरं चिन्वीतेति ॥ प्रथममति क्रमेकारणभावा
 दिति प्रथम एक पुरुषः ॥ विधाद्वयका अस्मिन् विधीयत इति अग्निसेत्रं ॥ आनश्चोपसर्ग इत्यभिधावाह ॥
 तदुहवे सप्तविधमेव चिन्वीत ॥ निपातममहः पक्ष्याब्धौ ॥ एकविधादयो न चेतव्या इति ॥ सप्तविधो वाव
 प्राह तोमिस्तनु उद्यं मेको न रानिदिविहायते ॥ वाव इत्यवधारणे ॥ सप्तविध एव प्राह तोमिः ॥ प्रकृतिरित्यर्थः ॥

॥१६॥ स्वार्थेकवद्विनिः॥ सप्तविधाद्वयमेकोत्तरानिति वाजसनेयिनांश्रुतिः॥ सप्तार्थे एव प्रथमः प्रकृतिश्च॥ पु
रुषमात्रेणेत्वारभ्यस्तसप्तार्थस्यविधानात्तद्विधानविधौ च दक्षिणे पक्षे उपपत्तयतीति श्रुयते॥ तत उच्यते मे
कोत्तरानिति एकपुरुषाधिकारपरिमितिः॥ द्वितीये प्रयोगे च न वमलतीयेर्धदशममित्येवं द्वेष्टव्यं॥ वाजस
नेयकमिति अभिन्नकल्पे विधानादिकल्पः॥ सप्तार्थमपि द्वितीये॥ द्वितीये व्याहारे द्वितीयेति तत्र दक्षिणे भ्ये
एकविधप्रभृतीनां न पक्षपुछानि भवन्ति॥ इति संप्रथमः सप्तार्थविधेयकचेतव्य इति॥ यस्मादेकवि
धप्रभृतीनां षड्विधपर्यंतानां न पक्षपुछानि भवन्ति॥ किमुक्तं भवति॥ यतः पक्षपुछानि न भवन्ति तेषु
न शेरत इत्यर्थः॥ कुत इत्याह॥ सप्तविधवाच्यं शेषत्वात्॥ सप्तार्थधर्मग्निसप्तस्य विधीयत इत्यर्थः॥ रथत
रे दक्षिणे पक्ष उपपत्तयतीति तदुत्तरे पक्षे यो न विनियुज्यते॥ तस्मान् न चेन्नया एकविधा
दयः॥ सप्तविधचचेन्नयः॥ ते षड्विधपक्षपुछानि किमिति न क्रियेरन्त आह॥ श्रुतिविप्रतिषेधाज्जि
रोपेति प्रतिषेधः॥ यद्येकाविधपर्यंतपक्षपुछात्मना व्यापाममात्रमाहोयते॥ अथैव दोषो न भवेदिति व्याश
ममात्रता पक्षपुछात्मना गृह्यते न देवविधत्वं होयेत॥ तस्माद्दिशेयः॥ अतश्च विरोधात्कर्तव्या एकविधदयः॥

॥१६॥

षट्विधपर्यंतः॥ कथमष्टविधादयो मान्या इत्यत आह॥ अष्टविधप्रभृतीनां यदन्यसप्तभ्यस्तत्सप्तार्थाविभज्य
प्रतिपुरुषमावेशयेत्॥ अष्टविधप्रभृतीनामेकशतपर्यंतानां यदन्यसप्तभ्यः सप्तार्थेभ्यः तत्सप्तार्थासप्तार्था
यदन्यत्सप्तार्थेभ्यः प्रक्षेप्य मासीत्तत्सप्तार्थसप्तार्थाविभज्य॥ सप्तार्थेभ्य इति वृत्त एतत्सप्तभ्ये सप्तविधपक्ष
नेर्धोष्टम एव गृह्यते॥ अरति प्रादेशानां तदंगत्वात्॥ वक्ष्यति च सप्तैवित्तैर्विधेय इति अष्टविधैकः प्रक्षेप
यः॥ न तद्विधे हो॥ दशविधे च त्रयस्त्रैर्वेद द्वेष्टव्यमेकं शतविधात्॥ पुरुषं सप्तार्थार्थाविभज्जं कृत्वा प्रतिपुरुषमे
कोभागः क्षेप्यः॥ सप्तसप्तार्थपंचारति प्रादेशात् पुरुषे च शतं पंचदश भागीयाः॥ अर्धपुरुषे पंचदश॥ ए
वमेकस्मिन् पुरुषे क्षेपे द्वेष्टव्यं पंचविंशति श्रवंच दश भागीयाः शेरते॥ अष्टविधेताः प्रक्षेप्यः॥ एकस्मिन् पुरु
षे क्षेपे त्रिंशत् पंचदश भागीयाः प्रक्षेप्यः॥ तासु प्रक्षेप्यासु पंचपंचाशदशद्विकं शत इत्यापद्यते॥ षोडशानां
वा - पंच पंचाशदधिकं यच्चतुरश्रमित्यनेन न्यायेन एकस्मिन् पंचदश भागीयस्त्रैः पनोति पारम्पर्यापुरुषस्ता
नीयाः तस्याः पंचमो भागोः रति स्वरुर्नीयः॥ तेना नैन रुते सर्वपुरुषक्षेत्रं विभजितं भवति॥ एवं नवाविधा द्वि
द्वेष्टव्यं॥ अरुति विचारस्याश्रुतत्वात्॥ यदि पुरुषक्षेत्रं मेकत्र प्रक्षिप्य तत्र विनियुक्ता रुतिः॥ विद्यते श्रुतिर्यस्याः सा

॥१९॥ अश्रुतिः आहूतिविचारस्याश्रुतेरभावादिसर्थः ॥ पुरुषमात्रेण विमिश्रीते वेणु ना विमिश्रीत इति विहायते ॥
 पुरुषमात्रेणेति इयमपेक्षते ॥ वेणुनेति च मात्रमपेक्षतेतयोर्नष्टाश्च दृग्परयवस्येव ॥ पुरुषमात्रेण वेणु
 नेति ॥ यावान्यजमान इव वाहुस्तावदेत रात्रे वेणोऽस्ति द्वेकरोति ॥ यजमानग्रहणादध्वर्युप्रमाणो वेणु
 र्नष्ट इत्येते ॥ छिद्रयोरेत रात्रे यजमानमात्रं यथाभवति तथा छिद्रेकरोति ॥ मध्येतनीयं ॥ नयोर्मध्ये वेणो
 ऽस्ति द्वेमेकं करोतीति शेषः ॥ अपरेण यथावत्मानुषां वेणुनिधाय ॥ संचरस्य पश्चादनुषां पश्चादनुषा यथा
 तथा वेणुनिधाय ॥ छिद्रेषु शंकुनिहस्योन्मुच्यपराभ्यां दक्षिणपार्श्वपरिहितरेवं दानात् ॥ त्रिषु छिद्रेषु शंकुनि
 हस्यपराभ्यां शंकुभ्यामुन्मुच्य दक्षिणाप्रसव्यपरिहितरेवं दानात् ॥ अग्निस्तेजान् ॥ उन्मुच्य पूर्वस्मादपरस्मि
 न्प्रतिमुच्य ॥ ८ ॥ दक्षिणाप्रसव्यपरिहितरेवं दानात् ॥ पूर्वस्माच्छेकोरुन्मुच्यपरस्मिन् प्रतिमुच्य दक्षिणाप्रसव्य
 परिहितरेवं दानात् ॥ उन्मुच्य वेणुं मध्यमे शंकावत्सवेणोऽस्ति द्वे प्रतिमुच्योपर्युपरिहितरेवासमरे दक्षिणवेणु
 निधायोत्तरे छिद्रे शंकुनिहस्य तस्मिन् मध्यमे वेणोऽस्ति द्वे प्रतिमुच्योत्तरे शंकावत्सवेणोऽस्ति द्वे प्रतिमुच्योपर्युपरिहितरेवासमरे दक्षिणा
 निहंतिस पुरुषश्चतुरश्रः ॥ दक्षिणे शंकावत्समन्यतरवेणोऽस्ति द्वे प्रतिमुच्योपर्युपरिहितरेवासमरे दक्षिणा

॥१९॥

यं वेणुनिधायोत्तरे छिद्रे शंकुनिहस्य तस्मिन् शंको मध्यमे वेणोऽस्ति द्वे प्रतिमुच्योत्तरे शंकावत्सवेणोऽस्ति द्वे प्रतिमुच्योपर्युपरिहितरेवासमरे दक्षिणवेणु
 निधायोत्तरे छिद्रे शंकुनिहस्य तस्मिन् शंको मध्यमे वेणोऽस्ति द्वे प्रतिमुच्योत्तरे शंकावत्सवेणोऽस्ति द्वे प्रतिमुच्योपर्युपरिहितरेवासमरे दक्षिणा
 निहंतिस पुरुषश्चतुरश्रः ॥ पुरुषः ॥ एवं प्रदक्षिणं चतुरश्रं आत्मनि पुरुषा न वमिमीते ॥ एवं चत्वारि
 रिपुरुषं चतुरश्रं आत्मनियथा भवंति तथा प्रदक्षिणं मिथ्या ॥ पुरुषं दक्षिणे यस्ते पुरुषं पृच्छे पुरुषमुत्तरे ॥
 दक्षिणे पृच्छे दक्षिणे पार्श्वे मध्यमे त्रिषु त्रिषु वेणुं प्रतिमुच्य उन्मुच्य पराभ्यां मिसादिद्वयं वत् ॥ चतुरश्रः पुरु
 षः ॥ एवमुत्तरं पश्चं उत्तरपार्श्वे मध्यमे चैव त्रिषु प्रतिमुच्योत्तरं पुरुषं ॥ पश्चात् मध्यमशंको मध्यमे वेणोऽस्ति
 द्वे प्रतिमुच्योत्तरं वेणुनिधायोत्तरे छिद्रे शंकुनिहस्योन्मुच्योत्तराभ्यां प्रसव्यपरिहितरेवं दक्षिणस्मादुन्मुच्योत्त
 रस्मिन् पुरुषमात्रे शंको प्रतिमुच्योत्तरे छिद्रे शंकुनिहस्य तस्मिन् पुरुषं चतुरश्रं पुरुषा यासं वेणुनिधाय पृच्छे ॥
 प्रदक्षिणं परिहितरेवं ॥ उन्मुच्य वेणुं मध्यमे प्रतिमुच्य उपर्युपरिहितरेवासमरे पश्चादुन्मुच्योत्तरे शंकावत्सवेणोऽस्ति द्वे प्रतिमुच्योत्तरे शंकावत्सवेणोऽस्ति द्वे प्रतिमुच्योपर्युपरिहितरेवासमरे दक्षिणा
 निहंतिस ॥ अरक्षिना दक्षिणतो दक्षिणं यस्मिन् ॥ मतमेतन् ॥ पृच्छांते चापुरुषमात्रस्याहं या वेणुनिधा
 यस्मिन् अरक्षिनाभ्यां दक्षिणं संनिहरेत् ॥ अपरेण यथाचादेशं संचरमवशिष्य शंकुनिहस्य तस्मात् पुरुष
 मात्रे शंकुनिहस्य तस्मिन् पुरुषं चतुरश्रं पुरुषा यासं वेणुनिधाय प्रतिमुच्योपर्युपरिहितरेवासमरे दक्षिणा

॥२०॥ निपायप्रतिमुच्य कानां दक्षिणमं संनिर्हरेत् ॥ विपर्यस्य श्रोणी ॥ अपरमिच्छं को पुरुषमात्रं प्रतिमुच्य
 पूर्वमिच्छुष्य च नुरास्या ह्यसं प्रतिमुच्य दक्षिणां श्रोणीं मुद्रगा एसाये नरसं मेव श्रोणीं विहरेत् ॥ पूर्ववदुत्तर
 नः सं ॥ गतं येन नृ ॥ रज्ज्वा विमायो नरवेदिन्या येन वेणुना विमिमीते ॥ रज्ज्वा न्योनरयो विमायो नरवेदिन्या
 नापश्चिदिमिमीते ॥ दृष्टार्थं ॥ स एष पुच्छे विधाभ्यासे पचयेच्च विधासप्तमकरणीं पुरुषस्था नीपां कृता विहरेत् ॥
 विधाभ्यासे पचयेच्च प्रति यो विधापचय एव कविधादे पस्ते छे कविधादिषु विधासप्तमकरणीयेन वेणु
 ना विमिमीते न दर्शयेत् ॥ पुच्छे पस्ते नीयस्य च नुरां कृत्वा पूर्ववदिभ्यो विहरेत् ॥ स एष पुच्छे विधि
 यचनमेकविधायेने छे कविधादिषु नादिषु क्रियमाणेषु यद्येकविधानस्य च दशधा विभज्य द्वौ भागौ समस्य
 च नुरां कृत्वा तस्य भागो वेणुना गृहीयान् ॥ स पुरुषस्था नीयः स च सर्वत्र यावद्विधातस्ते च समचनुरां
 कृत्वा पूर्ववदिभ्यो समचनुरां कृत्वा तस्य प्रमाणं गृहीयान् ॥ दशधा च त्वादि सह स्रग्ग्रीति निनय ग्रीः
 पुच्छे स्तेषां वर्गः ॥ एका कोटिः पट्टप्रयुतानि चत्वार्ययुतानि पट्टसहस्राणि चत्वारि शतानि ॥ यद्यप्यधिः
 अष्टभिर्गुणित्वा पूर्वोत्तरासं योज्यं ह्यहं स मत्ते गृहीयान् ॥ स तस्य पुरुषो भवति ॥ अपचयेत्तर्ध

॥२०॥

संयोगो नास्ति ॥ अरवि प्रदेशः भावान् ॥ अन्यत्समुपचयेन नृत्ये अर्धति लेन पादतिलेन वाङ्मे
 त्रधिकेन वादोषो भवति ॥ विशेष दर्शनान् ॥ तत्र श्लोकः ॥ आकाशवस्वरवेदवर्गमिष प्रवृद्धतिषि
 त्रिभिर्भक्तं ॥ तस्यैव हस्ययमेन मूलं सदा भवेत्सा पचयेच्चदि ति ॥ न चैकविधादयो ॥ पट्टपुच्छा कर्तव्या
 इति प्रतिपादितं ॥ महता प्रपञ्चेन हेतुदशनेन ॥ सत्यमेतन् ॥ कर्तव्या एकविधादय इति कृतास्मिन्नेषां ॥ यद्येकविधा
 दयः कर्तव्याः तदा क्लृप्त्यर्थं योपादीयते तदा स्येनादय आरुतिषि काः पुरुषाणां संनरत्नद्विरुत्सादि शयेरन् ॥
 यथा पुरुषमात्रतोयि कस्य पट्टपुच्छा नोत्तरां धादिषु श्येनादयो वर्तने एव पुरुषमपि विरुत्से कविधादिषु निवि
 षेरन् ॥ तत्र यदा स पट्टपुच्छमेकविधादीनां तदयं विधिः ति अष्टविधप्रभती नामपि मागं तरो एव विधाना
 न् ॥ प्रउगादिषा कविधादयो नरतिना च च यो ॥ द्विनिवर्णं ति ॥ सारांती प्रदेश इति वचनान् ॥ करणानी
 ष कानां पुरुषस्य पंचमेन कारयेत् ॥ इष कानां करणानि वस्यामरति शेषः ॥ पुरुषस्य पंचमेनारतिना का
 रयेत् ॥ तासां मेवेकतो धर्षस्ति द्वितीयं ॥ तासां मेवेकानां कतिपया एव नो अर्धधाः सार्धं त्रिधा कस्तासो
 करणं द्वितीयं त्रीं प्रदेशा शर्षमानां अरतिमात्रतिर्यग्गानो द्वितीयस्य करणस्य ॥ पुरुषस्य पंचमेन माग

॥२१॥ एकतः प्रादेश एकस्तदनीयं ॥ अरतिः पार्श्वमा नीप्रादेशस्ति यं जानीत त नीयं करणं ॥ सर्वतः प्रादेश
स्तत्रोत्थं ॥ सर्वतः प्रादेशस्तत्रोत्थं करणं ॥ समचतुरश्राः पंचदशभागीयास्तसंचमं ॥ अष्टागुलेन का
रितस्तत्तसंचमं करणं ॥ समचतुरश्राः किमर्थं तत्राह ॥ समग्रहणं परिमज्जो समचतुरश्रा एवेषकाः तत्रा
प्यासाम प्रवेशो यथास्यादिते वमर्थं ॥ वृषपति च अणकाः पंचदशभागीयानां स्थाच इति ॥ अणक पंचदश
भागीययोरेक विषयत्वं ॥ उध्वं प्रमाणमिष्टकानां जानातेः पंचमेत कारयेत् ॥ इष्टकानाम् अर्च्यं प्रमाणं ज्ञानु
प्रमाण पंचमं ॥ द्वित्रिंशत् गुलेनानुत्तसंचमं भागेन ब्रयोदशति लाधिकेन षडंगुलेन कारयेत् ॥ महाशे
रिष्टकानामेवैतन्महानेः करणं निर्विधि यंत इति विधानात् ॥ अर्धेन नाकसदपंचचोडानोच ॥ जानु
पंचमार्थेन नाकासदपंचचोडानोचोत्तः ॥ सप्ततिलाधि कागुलि त्रयोत्सेधेन कारयेत् ॥ यस्य च माना
नां प्रतिह सेत पुरीषेण तत्संहरयेत् ॥ पेच्यमाना नमिष्टकानामुत्सेधतः परिमाणतश्च प्रतिहासे भवत
तस्युरीषेण पूरयेत् ॥ कुनइत्याह ॥ अनियत परिमाणत्वात् सूरिषस्य ॥ यन् परिमाण इष्टका अनियत परि
माणं पुरीषं इत्येतेन सूरिष पप्रक्षेप्यमिति निर्माभावात् ॥ तेनैव पूरयितव्यं ॥ ६ ॥ उपधाने अर्थादष्टपुरस्ता

॥२१॥

त्यनीचीरास्तुष्टुपदधाति ॥ प्रतीचीः प्रसगायनाः ॥ दशपञ्चात्त्राचीः ॥ प्राचीः प्रगायनाः ॥ पंचपंचपसाग्र
योस्तथाप्ययोज्यविशयास्तस्मात्समर्थेष्टकामाग्राणि पक्षयोर्भवन्ति ॥ पंचपंचपसाग्रयोः दक्षिणा यत उद
गायताश्च ॥ विशयाश्च पंचचोदगायनाः दक्षिणा यताश्च इष्टकाशब्देन पंचमभागीया एव गृह्यन्ते ॥ नाथ
र्थाः ॥ विपरीता अप्यय इति किं गात् ॥ पंचपंचपार्श्वयोर्दक्षिणा उदीचीश्च ॥ पंचपंचपाश्चादक्षिणा यता उद
गायताश्च यथास्तसमीपे प्रादेशमात्रमवशिष्यते तथोपस्थाः ॥ पुच्छे प्रादेशमुपचाय ॥ आस्तसमीपेव दक्षि
षेतस्तद्देशमात्रमर्थेष्टकाद्वयं मध्ये अभितः बद्धं प्रदेशावद्विस्था चर्चनमुक्तं ॥ कथं प्रादेशमुपचायेत्युक्तं ॥
सर्वमग्नि पंचमभागीयानिः प्रच्छादयेत् ॥ पंचदशाध्यर्थाः सज्जन्तः पुच्छेर्ध्वकाद्वयं प्रादेशाः षड्विंश इत् ॥
सर्वमग्नि स्तेनं प्रथमकरणं संपादितानिः प्रच्छादयेत् ॥ दशोत्तरं शतं पंचमभागीयाः शरते ॥ पूर्वोभिः स
रुषथाधिकं शतं ॥ पंचदशभागीयभिः संख्या पूरयेत् ॥ एकस्मिन् पंचमभागीयास्तेनैव पंचदशभागीयाः
शरते ॥ चतस्रः पंचमभागीयानवधानि भज्ययत्र कृत्वा पंचदशभागीयाः प्रसिद्धाः ॥ न चामंशोपधानसो
कमर्थं प्रादेशोच्यते ॥ आत्मनि द्वितीयरीत्या मध्ये द्वयमपहायाद्या दशावयवरीत्या मष्टादश ॥ एवं द्विशनः प्रस्तारः ॥

॥२३॥ अनुपपदत्वाद्यस्य ॥ समचतुरश्राएवग्राह्याः ॥ कुतः ॥ अनुपपदत्वाद्यस्य ॥ यत्रोपपदं न भूयते
 हीर्षो विषम इति वा तत्र समचतुरश्रा एव ॥ मुख्यत्वात् मुख्योर्ध्वप्रथमं प्रत्ययो भवति ॥ यतः प्रतीयेत सन्तस्या
 यो भवति ॥ इतरत्र गोलाः ॥ समचतुरश्राभिरेवोपायव्यः ॥ नाध्यर्षाभिरेति दिक्षुत् ॥ पादमात्रो भवत्स
 रतिमात्रो भवत्स ॥ पंचमभागीयादस्ति भवं सूर्यरिक्तामात्रो भवत्स ॥ एकमात्रो भवत्स ॥ इति विज्ञाप्यते ॥
 चतस्वरताः श्रुतयस्ताः स्वपमेव व्याचष्टे ॥ चतुर्भागीयाण्येवं च मभागीयारतिस्तथोर्वरिक्ता ॥ अथार
 शब्दः पुरुषचतुर्थस्य वाचकः ॥ अरतिपंचमस्य ॥ तथा ते नैव प्रकारेणोर्वरिक्ता ॥ अथस्य च द्वागीया इति शु
 ल्बान्तरे ॥ पादेषु कापादमात्रीतत्र पाया वामा मीशब्दार्थस्य विशयित्वान् ॥ चतुर्भागीयाः पाद इति संज्ञाविहिता
 शरवांतरे पादद्वये न प्रमत्ता चतुर्थभागो गृह्यते ॥ अथ चतुरभागाश्च पादप्रमाणं यस्याः सा पादमात्रीया
 दशब्दस्य संवैशिशब्दान्तरूपं चतुर्भागो गृह्यते ॥ अथ कादिचतुर्भागासन्निहितत्वात् पादेषु कादिभिस्तु
 रित्युक्ते ॥ पुरुषचतुर्भागा अथ कादिचतुर्भागाश्च प्रतीयेत कुतः ॥ शब्दार्थस्य विशयित्वान् ॥ वक्ष्यति च ॥
 अथकाः पंचदशभागीयोनं रत्ना न इति ॥ संख्यापरणं अणूकानां प्रादेशदर्शयति ॥ उर्वस्थारत्योरेकार्ष ॥२३॥

तुं चेदिति छंतिने पंचदशभागीयभिः संख्यापरणं कुर्वन्ति ॥ तेषां दर्शने प्रस्तावनं पुज्यते ॥ सहस्रसंख्यातुपूर्व
 ते ॥ प्रविप्रस्तारयेदिति च च न मनर्थकमापद्यते ॥ प्रस्तारास्ते हि शत इति च च नार्त्त ॥ न च पुज्यतस्मात्तुर्ध्व
 क इति न्यायः ॥ सर्ववचनामर्थवत्त्वात् ॥ उपधानेष्वावाष्टोपादेषु काश्चतुर्भागीयानां पक्षाप्रयोगे न दध्यात् ॥
 उपधानकाले अष्टावर्षे चतुर्भागीयानां पादेषु काः पक्षाप्रयोग इत्युच्यते ॥ संध्ये अत्र द्वादशान्तरं षडमु
 लोपेत ॥ अथावष्टावर्षे चतुर्भागीयानां पादेषु काः पक्षाप्रयोग इत्युच्यते ॥ अथ गताः ॥ प्रधाय इति यावत् ॥
 न बां गुलमात्रे पक्षयोः ॥ श्रोत्र्यः ॥ रोषु चाष्टो प्राचीः प्रतीची ॥ श्रोत्र्यस्योश्च तत्तत्स्वतस्त्वं पादाः
 प्राचीः श्रोत्र्योर्ध्वस्योः प्रतीचीः एवं चतुर्भागीयपादाः अथ चत्वारिंशत ॥ संध्यंतराले पंचमभागीयाः
 सपादाः ॥ पक्षसंध्यंतरयोरेतशाले पंचमभागीयाः पादसहितः मध्ये पाददश प्रतीचीनां दक्षिणतः पं
 चांशानिः पंचमभागीयाः उत्तरतो विंशतिः ॥ एवं संध्यंतराले पंचपाददश प्रतीचीनां दक्षिणतः पं
 चांशानिः पंचमभागीयाः उत्तरतो विंशतिः ॥ अथ चत्वारिंशतः प्रादेशो न कारितः यदि संध्यंतरमि
 धीयेत प्रादेशो न प्रादेशोर्ध्वः रेवोपधानं न्यास्यात् ॥ तथा सति भिद्यो न भिन्नरतिरसि न्यक्षेपथानमिद्यत

॥२४॥ या प्रादेश इष्टका भवेयुः ॥ प्रादेशमिति ज्ञाता ये कचचने ॥ प्रादेशाष्टकाभिः सहाष्टकान् शेरते ॥ शेरते तु पंच
मभागीया ताभिः सह ॥ अतश्च न स्रश्च न स्रः श्रोण्याः पादेष्टकाः अयोदश पंचमभागीयाः पूर्वार्धेष्टका
त एरकाः ॥ एयमेकोनत्रिंशत्पुच्छे ॥ अपरे पुनरेवं वर्णयंति ॥ यस्मिन् चित्तस्या चर्चने कृतेन त्रापि चतुरस्र
तिसामर्थ्यात् प्रादेश एवेष्टकाभिर्व्याप्यते इति ॥ एवमर्थं प्रादेशग्रहणमिति ॥ तस्मिन् न पियस्ते उक्त उपधान
क्रमः ॥ सर्वमग्निं चतुर्भागीयाभिः प्रच्छादयेत् ॥ पश्चादयोद्भिं शतं ॥ अष्टाविंशतिरासन्पुन्नाः ॥ पादेष्टका
भिः संस्थापयेत् ॥ पंचदशभागीयाभिः संस्थापयेत् ॥ आत्मनि तृतीयायां रीतां मध्यमां पंचमभागी
या मुद्गर एव द्विशतः प्रस्तारः ॥ अपरस्मिन् प्रस्तारे पुच्छाव्यये पंचमभागीया विशायाः ॥ पुच्छाव्यये विशायाः
उभयस्थाः पंचमभागीया उपधेयाः ॥ ता आत्मनि चतुर्दशभिः पादेयं चायोगैर्गुणपदं ध्यात् ॥ तासामेव पा
देष्टकाभिर्विशयाः ॥ संदष्टाभिश्चतुर्दशभिः उपदध्यात् ॥ मध्ये च तिस्रः ॥ शिष्टे द्वादश चतुर्भागीयाः ॥
सर्वमग्निं पंचमभागीयाभिः प्रच्छादयेत् प्रादेशेष्टकाभिः संस्थापयेत् ॥ इह पादेष्टकाशब्देन पुनरेव दूर्य
व्यं चतुर्भागीयकरिता अणूकामृद्यंते पंचमभागीयाश्च कृतं उपधेया इत्युच्यते ॥ पुटे द्वादश चतुर्भागीयाः ॥

॥२४॥

आत्मनि प्रथमारीतिः पंचमभागीयानां प्रथमरीतिः ॥ द्वितीयारीतिश्चतुर्भागीयानां षष्ठीप्रादेशानां नव
मी चतुर्भागीयानां शिष्टाः पंचमभागीयाः ॥ एव द्विशतः प्रस्तारः कृतः ॥ अत्र केचन याज्ञिकान् अनुयासि
तः गुरव आचार्यभिप्रायमज्ञानतः कृताभ्याधिकं प्रस्तारं कुर्वन्ति ॥ अस्य तु स्रजकारस्य प्रस्तारं परयेदिति
वदन्तस्तद्विमत एव ॥ यद्येवमर्थं तस्याभिमलमभाविष्यत् सर्वत्र प्रतिप्रस्तारं परयेदिति नाबुद्धम् ॥
उक्तं च तस्माद्विशतः प्रस्तारः कर्तव्य इति ॥ तत्र स्तोत्राः ॥ अष्टौ श्रोण्यां योऽष्टपिपादाः सूत्रकृतेरिताः ॥
तास्तं मध्ये चतुर्थ्यः स्युः श्वतुर्दश चतुर्दश ॥ संध्यंतराले पंचम्यः पादेष्टदशभिः सह ॥ तासां मध्ये दश प्रोक्ताः
प्राच्याः स्युः शुल्बकर्मणि ॥ अष्टौ पुच्छस्य पूर्वार्धे चतुर्थाः शिष्टे एव तु ॥ द्वितीया नवमी चैव चतुर्थी नाम
शात्मनि ॥ उदीच्या एव रीतस्य स्युर्मध्याः पंचमपादके ॥ कृतं चिश्चतुराभिरणूको र्वस्तारद्विभिः ॥ अस्या
एव स पादाभिः प्रस्तारो द्विशतीकृत इति ॥ व्यस्य संविदु याद्यावतः प्रस्ताराः ॥ त्रि कीर्तनं ॥ गतमेतत् ॥
कृत्वर्थं तेनोपादीयमाना नामैकविंशती नोपादयन्तु पुच्छं प्रोक्ता पादितं दत्तेषामुपधानविधिः ॥ संधे
भवतीति ॥ उच्यते ॥ एकविंशत्प्रोक्तीनां द्वादशान्वयो दशनेनीष्टकाः वारयेत् ॥ करणीनां द्वादशे नत्र

॥२५॥ जोदशोनक्षत्रैः समचतुष्टयैश्च काः कारयेत् ॥ सर्वतोद्वादशो नैकं करेण ॥ सर्वतस्त्रयोदशो न द्वितीयं ॥ पादे
 षट्कोष्ठम् ॥ द्वादशं पादास्त्रयोदशपादाश्चोद्दृष्टकाश्चेति शुल्वोत्तरं ॥ अस्माकं मयि प्रउर्गैर्धृष्टकाः कार्यः ॥
 एकविंशतिर्धृष्टपि यदि प्रथमप्रस्तारे द्वादशभिः द्वितीयस्तत्रोद्दृष्टभिर्द्विस्त्रिंशत्युद्दृष्टकाः कार्यः ॥
 इतरथा संख्या न पर्यत एव ॥ तत्र त्रयोकाः ॥ द्विविधेरुल्लिख्य कारजः सप्तसाच शते न च ॥ अंशुली नो मिता
 सास्याद्वा ज्येष्ठशभि रित्तैः ॥ त्रिविधमलिकारज्जुरष्टाचरं शनं - पक्षिः रेवति स्तेरुना गणकैः परिकल्प्य
 ता ॥ विषयापि चतुर्थस्य मानिकारज्जुरुच्यते ॥ मिताशत द्वये नाथ च त्वारिंशधिके न च ॥ विषा नोपे
 चमस्योपमष्टषष्टिशत द्वया ॥ एकादशानि सैर्युक्ता मानि - वामणि का विदुः ॥ चतुर्भिश्च नवसाच शला
 भ्या च मिता भवेत् ॥ त्रिभिरेवांशैरुना षड्विधस्य विमानिका ॥ उपधाने भिनः पाशास्ति स्त्रोती सौ - च
 त्रयोदश्यस्तन एकात्रयोदशी ॥ ततस्ति स्त्रोभिनः पादाद्वादश्या द्वितीया योरीत्या मेकाद्वादशी त्रयोदशी
 चतुर्थी च तन्मोन्योदमी प्रस्तारः ॥ अपरस्मिन् प्रस्तारे द्वौ त्रयोदश्या रेका त्रयोदशी पादा तन एका भिनः
 पादा त्रयोदशी ततश्च तस्त्रोद्वादश्यः ॥ अथ मध्यमाः षडुष्टकाश्चतुर्भेदाः प्रस्तारोद्दिशतः रूतः ॥ व्यस्तः

॥२५॥

चिनुयाथावतः प्रस्ताराश्चिन्वीकर्वन् ॥ गतमेतन् ॥ एकविंशप्रभतीनां प्रथमा हारेण द्वितीयेन तृतीयेने
 ति यो युज्ये न सर्वेषां यथाश्च निसंख्यातयोर्ध्वप्रमाणं ॥ एकविंशप्रभतीनां षड्विंशपर्यंतानां सर्वेषां प्रथ
 मा हारे द्वितीया हारे च यथा संख्या श्रूयन्ते किमुक्तं भवति ॥ सुल्वकर्त्ता विंशतिर्ध्व - प्रथमा हारः सहस्रं
 संख्या जानुदध्नता च ॥ अथ द्वितीयः उच्चारणे धर्माः सप्तार्धस्वरूपयुक्ता एवेति न च च न संसार्धप्रल
 ति साय नार्थं ॥ काम्या गुणविकारा गुणशास्त्रज्ञानं ॥ काम्याः प्रउगादयः गुणो न विरुद्धताः ॥ किमुक्तं भव
 ति गुणफलसिद्धिर्नित्यैः गुणशास्त्रज्ञानं ॥ शास्त्री निशास्त्रं गुणो त्रिष्विधो नाभिनः ॥ तद्गुणशास्त्रज्ञान
 मोदेहनादिवत् गुणफलान्येता नि ॥ प्रउगवितं चिन्वीत आत्तव्यवानि निविज्ञायते ॥ प्रउगः शकटपूर्वभा
 गः तदाकारं चिन्वीत आत्तव्यवान् ॥ यस्य ह वेत्रात्तयाः मएव चिन्वीत ॥ यावानभिनः सारस्ति प्रादेशो
 द्विस्तावंती भूमिं चतुरश्रोत्तरं ॥ एतच्च च न संसार्धस्य प्रलतीतव्यापनार्थं ॥ पंचदशभिरेव मुक्तिभिर्नवभि
 र्भूतिरैरुता चतुः पुरुषारजुः तावंती भूमिं करोति ॥ तथा चतुरश्रं विहस्य ॥ एवं स्याः कर एषा भूमी क्षोणी
 प्रसाक्षिरेवत्सा नि सा प्रउगं ॥ सत्रोच्चो न मार्गेण श्रोणी परिलिखेत् ॥ कर एषा निचयनमित्येकविंशोक्तं ॥

॥२६॥ करणनिचकारयेत् ॥ द्वादशेनत्रयोदशेनपादेनचप्रउगाकाराएवातत्रप्रउगादृष्टकाः कारयेत् ॥
 -अथोग पुरुषोरक्षिनाचयंचदशभिरंगुलिभिस्तिलै - कोनशयारज्जुपामात्रीभवति ॥ साअष्ट
 योप्रमाणतस्याद्वादशेनत्रयोदशेनचकरणनिचकारयेत् ॥ द्वादशः प्रथमेप्रस्तारेप्रउगमुरग्यः
 तुः सष्टिः पाददृष्टकाश्चतस्रश्चतस्रश्चोण्योरेवंचतुर्विंशोत्तरंशतंद्वादशः ॥ अपरस्मिन्प्रस्तारेत्रयोदशः
 श्रोण्योः पादश्चत्वारिंशत् हावधोः ॥ पंचाशदधिकं त्रयोदशः प्रस्तारेद्विशतएवंव्यासंविनुयात् ॥
 तत्रश्लोकाः ॥ उनविंशसरस्तीभिरंगुलीभिः सहस्रभिः ॥ तिलानां पंचविंशत्याविमितापार्श्वमानिका
 एकविंशसरस्तीभिरंगुलीनोत्रिपंचकैः ॥ तिलानामेकविंशत्यामिते ॥ त्र्यष्टविमानिके ॥ कुर्वतिप्रउगम
 निमेतास्तिस्त्रः समीकृताः ॥ आसामेवयथाएतत्करणनिप्रकल्पयेत् ॥ उभयतः प्रउगंविन्वीतयः
 कामयेत् ॥ सप्तसप्तसप्तसप्तमाप्रजाताभ्यामव्यानुदेयप्रतिजनिष्यमाणानिति विज्ञायते ॥ उभयतः शक्
 दमुरमिवविन्वीतयः कामयेतोत्पन्नसप्तमानां अशचत्वाः ॥ येयमिति ॥ यथादिमुदेराकटेतावद्
 वदीपंचतुरश्रविहसत्कं परयोः करण्योराधातवतिदक्षिणान्तरयोः निपातयेत् ॥ निसोभयतः प्रउगं ॥

॥२६॥

तावदेवसप्तार्चस्यद्विगुणं ॥ इहनुदीर्घचतुरश्रद्विगुणायामविस्तारः ॥ पुरुषद्वयेनात्रभिररक्षिभिः ॥
 पादशभिरंगुलीभिरैकविंशत्यामितैर्भिनानियंक्षा नीद्विगुणपार्श्वमानी ॥ एवंदीर्घचतुरश्रविहस
 तिर्षंक्षानीमयेपार्श्वमानीमथोचशकुं निहसशकुपुरुज्ज्वलेषथितावाद्यतस्यजेत् ॥ सप्तषष्टिशत
 त्रयमेगुलीनंचतुर्दशभिरितिस्तैः सार्धंमीषाप्रमाणमासोद्वादशेनकरणनिचकारयेत् ॥ प्रउगांतोक्त
 उभयतः प्रउगादृष्टकाः कारयेत् ॥ उभयतः प्रउगाकारादृष्टकाः पादश्चोभयतः प्रउगभूतश्चयनविधिरक्तः
 प्रउगेन ॥ तत्रश्लोकाः ॥ त्रिसप्तकेस्तिलैर्युक्तंसाष्टविंशशतत्रयं ॥ प्रउगस्योत्तरंस्थोक्तंतिर्षंक्षानीविदु
 र्व्याः ॥ निर्विद्विगुणितायामेचतुरश्रहविर्भुजः ॥ शंकुनिहन्यामनप्येषुकरणेषुचतुर्षपि ॥ रज्जुंशंकुपुसं
 पोष्यश्रोण्योरसात्प्रियजेत् ॥ शिष्टं सप्तार्धमेवस्यातशकटेविमुखेयथा ॥ चतुर्दशतिस्तैर्युक्तं सप्तषष्टिश
 तत्रयं ॥ प्रउगस्योत्तरंस्थेनदीषामाश्रप्रकल्पितं ॥ ईषाद्वादशाभागेनतथासव्यात्तरंराच ॥ उभयतः प्रउगी
 भृताः सपादः ॥ कारयेद्दिह ॥ रथचक्रचिन्तंविन्वीतभालव्यानिनिविज्ञायते ॥ श्रुत्यान्तरेषुचक्रद्वयमुक्तं
 अनेनाक्षर्यंलोकमेवोक्तं ॥ तस्मानदेवोच्यते ॥ याचाग्निः सारस्वतिपादशस्तावतीभूमिपरिमंडलाकृता

नस्मिन् चतुरश्रमवदध्याद्यात्संभवेत् ॥ उभयतः प्रउगस्ययातिर्यङ्मानीनयाचतुरश्ररुत्तानस्यकर
 एषाद्वादशेनेष्टकाः कारयेत् ॥ तत्र चतुरश्रचत्वारिंशदधिकमुपधाय ॥ तस्य २५ चतुरश्रमुपधाय
 यशषमष्टधाविभजेत् ॥ प्रथिकाश्चत्वारस्तेषु प्रथिके सुषडिष्टकाद्वादशेनकारिताऽपधायशेषप्रथि
 के मष्टधाविभजेत् ॥ अष्टभिरुपध्यात् ॥ तस्मात्करणं दृष्ट्यामः त्रयस्त्रिंशदंगुलमष्टभिस्तिष्ठेत्तनमे
 कं ॥ अष्टाविंशत्यंगुलेमेकं ॥ अष्टाविंशत्यंगुले तिलाभ्यां सहेकं ॥ एते चतुर्भिः फलकेरेकंकरणं ॥ अ
 स्य चतुर्थफलकं तस्मै न पथाचतुरश्रकारं भवति ॥ यथाशरमष्टादशतिलमात्रं भवति ॥ तथा एकत्रिंशदं
 गुलं द्वादशभिस्तिष्ठेत्तनमेकं एकविंशत्यंगुलमेकादशभिस्तिष्ठेत्तनमेकं ॥ अष्टाविंशदंगुले त्रिभिस्ति
 ष्ठेः सहेकं ॥ नवत्रिंशदंगुले द्वादशभिस्तिष्ठेः सहेकं ॥ नवत्रिंशदंगुले तिले न सहेकं ॥ एते चतुर्भिर्द्वे
 तीयेकरणं ॥ अस्य चतुर्थपूर्ववत्तस्मै ॥ शरप्रमाणं तिलाभ्यां सहेकं भवति नयनस्मै ॥ चत्वारिंशदंगु
 लं दशभिस्तिष्ठेत्तनमेकं त्रयस्त्रिंशदंगुलं दशभिस्तिष्ठेत्तनमेकं द्वात्रिंशदंगुले तिले न सहेकं तिलाभ्यां स
 हेकं भवति नयनस्मै ॥ त्रिचत्वारिंशदंगुलं दशभिस्तिष्ठेत्तनमेकं त्रयस्त्रिंशदंगुलं दशभिस्तिष्ठेत्तनमेकं

मेकं द्वात्रिंशदंगुले तिले न सहेकं द्वात्रिंशदंगुले द्वादशभिस्तिष्ठेः सहेकं ॥ अष्टाविंशत्यंगुलेमेकादश
 भिस्तिष्ठेः सहेकं एकविंशत्यंगुले चतुर्भिस्तिष्ठेत्तनमेकं ॥ एते चतुर्भिश्चतुर्भ्यंकरणं ॥ तस्य चतुर्थफल
 कं त्वं वत् ॥ शरप्रमाणं तु त्र्यंशंगुले त्रिभिस्तिष्ठेत्तनमेकं ॥ तत्र श्लोको भवति ॥ रज्जुः कृतान्यतः पाशासा
 शीतिशते नय ॥ तिलाभ्यां रथचक्रस्य करेभ्योऽनुमंडले ॥ चतुरश्रकरिण्डुः शतपट्टिः शतद्वया ॥ तिले रथयो
 द्वादशेयुक्ता रथचक्रे विवृति ॥ उपधाने चतुरश्रस्यावांतरदेशान्प्रतिस्त्रिंशतः संपादयेन्माध्यानीतरस्मिन् रस्ता
 रे व्यसासं चिनुपाधावतः प्रस्ता २५ अंशं विधेयं ॥ गतमेव ॥ एष एव मकारो मंडलशमशाने द्रोणे च ॥ द्रोण
 चित्तं निन्वीनाम्रकाम इति विज्ञायते ॥ अत्र कामस्य द्रोणचित्तिरिति श्रुतिः ॥ द्वयानि चतुर्भ्यं द्रोणा नि चतुर
 आणि परिमंडलानि चत्रयाया कामीशब्दार्थस्य विशयित्वात् ॥ द्रोणशब्दोऽत्र लाभारस्य चतुर्लकारस्य भाव
 काः ॥ शरमष्टमस्य सत्सरुक्तस्य चतुरश्रस्य च ॥ तत्र कनरोऽह्न इति ॥ उच्यते ॥ याया कामी चतुरश्रवापस्य
 गुणशास्त्रं स मचतुरश्रस्य अनेः पश्चात्सरुर्भवत्यनुत्तरत्वायेति विज्ञायते ॥ शशब्दः पक्षव्याघ्रौ न विक
 ल्पार्थः ॥ नैष मंडलाकारश्चेत्यः चतुरश्रस्य चेतव्यः ॥ यस्य गुणशास्त्रं ॥ द्रोणे वा अन्ये भिद्यत इति न च

॥२६॥

॥२९॥ ग्रामकाम इति विज्ञायते ॥ अयमप्युपधानविधिः ॥ मध्यमां स्वयमात्तलां प्रदक्षिणमिष्टकागणैः परि
चिन्तितस्य परिचायः ॥ तनीयस्याचिनो स्वययात्तलां मुपधाय इष्टकागणैः ॥ प्रदक्षिणानां स्वयमात्तलां
परित उपदधानि सपरिचायः ॥ उपचायं विन्वीत ग्राम इति विज्ञायते परिचाये नोक्तः ॥ पूर्ववत् ॥ परिचाये
न व्याख्यातं शमशानचिन्तितं विन्वीतयः ॥ कामयेन पितृलोकां क्रतुयामिति विज्ञायते ॥ पितृलोकोऽध्यासमि
तियः कामयेन सरवंचिपुत्रात् ॥ इयानितुस्व लुशमशानचिन्तितं चतुरश्रिणपरिमं डला नि चतत्रयाथाकासी
शब्दार्थस्य विज्ञायतात् ॥ चतुरश्राकाराणि संति शमशानचिन्तितपरिमं डलाकाराणि च तत्रेष्टानिः प्रवृत्तिः श
व्यामयत्र प्रवृत्तेः ॥ यदि चर्तुलाकारं रथतक्रय ॥ चतुरश्रं वागमयेत ॥ यस्यामुं संपास्त्रं ॥ पितृलोकां
बंधं चतुरश्रं शमशानेन यत्तु लेखनं हि न त्रिभिर्हियेने येष्टयेत मेधकीचि याते वा पितृलोकां संबधः ॥ र
थ्याच ॥ तस्माच्चतुरश्रं वचनेन व्यः ॥ त्सह वर्जं द्रोणचितोक्तः ॥ यदा चतुरश्रं न दास्यत वर्जं द्रोणचितोक्तः ॥
तत्सर्वं द्रोणचितं व्याख्यातं ॥ छंदश्चितो विन्वीतपशुकाम इति विज्ञायते ॥ छंदोभिरेव यत्रेष्ट कामीयेत तच्छ
दश्चितं ॥ पशुकामश्चिनुयादिसयाः अनेरर्थं अतिहयेन व्याचष्टे ॥ सर्वं श्वं रोभिश्चिनुयादिसं प्राकृतैरिय
परं ॥ सर्वं श्वं रोभिर्दशानयाभिश्चेतया इत्येवाश्रान्तः ॥ प्राकृतैः प्रकृतैः पादि छंदो हि अग्निर्मर्धेवादीनि तेरेव

॥२९॥

स्य सश्रुतिः ॥ ५४ ॥ चतुर्थः पटलः ॥ ५५ ॥ ॥ श्वेन चिन्तितं विन्वीतसुवर्गकाम इति विज्ञायते ॥ श्वेन द्वचनेन च
श्वेन चिन्तितं दशकारं विन्वीत आकृत्या कलमाकारं संपादने ॥ स्वयमेव च द्यति ॥ वत्र पटो व्यास्तुष्टो भवति ॥
अननुः पक्षः ॥ व्यस्तः पुच्छः असंकोचितपुच्छः ॥ कथं वक्रता ॥ पश्चात्प्रादुर्दक्षिणपुरस्तात्सुहृति ॥ प
श्चात्प्रादुर्दक्षिणपुरस्तात्सुहृति ॥ पुरस्तात्पुच्छं जयति ॥ एवं वक्तो यस्य स चक्रपक्षः ॥ एवं विवहिवयसं मध्ये पक्षि
निर्णीतो भवति इति विज्ञायते ॥ हि शब्दः प्रदिष्टो ॥ एवं विवहिवयसं मध्ये पक्षि निर्णीतो भवति
ने भवतीति श्रुतिः ॥ यावानग्निः सारस्ति प्रादेशः स सविधः संपद्यते प्रादेशं चतुर्थमात्मनश्चतुर्भागीया
आद्यो नास्योतिस्त्रः शिर इतरस्य द्योवि भजेत् ॥ अरस्ति प्रादेशेन वर्धितं त्रिः प्राकृते यावान् संपद्यते न वा
प्रादेशो नाअद्यो गृहीयादिति शेषः ॥ सारस्ति प्रादेशो ग्राह्यो यत्प्रादेशं पुच्छं आत्मनश्चतुर्थं पुरुषस्ते च
तुर्भागीया आद्यो शिष्येति पुरुषे अद्यो चतुर्भागीया स्ते च त्रैवंग हि तातासां चतुर्भागीयानां तिस्रश्चतुर्भागी
याः शिरसि निधानव्यः ॥ इतरत्तं सर्वं पक्षयोर्विभज्य हि वेत् ॥ यडे मुले प्रादेशं यथां मुले पुरुषे चतुर्भागीया
सुपंबसुपादानं न वदशां मुलं एतदेकैकस्मिन् पक्षयोः क्षियेत् ॥ पंचारस्तिः पुरुषश्चतुरारस्तिव्यो यामश्च

॥३०॥ नुर्विंशत्येगुलपोरतिः॥ एतत्पुरुषस्य प्रमाणं॥ चतुररतिः॥ एतदरतिप्रमाणं॥ तदर्थः प्रादेश इति सूचिः॥
 एवं च न्यायना इति शब्दः प्रकाशः॥ अनेन मार्गेण कल्पयेदित्यर्थः॥ त्रिसदं गुलं चतुर्भीगीयः॥ अर्धदशमा
 अरति यौगुलिश्चतुर्भीगी नाम पद्मायामे॥ प्रादेशदशमा अरति यौगुलिश्चतुर्भीगी नाम पद्मायामे॥
 पद्मायोराम्यामः प्राकृतः षडरतिः॥ अर्धपुरुषे प्रादेशसहितो रतिद्वयमप्रादेशगुलश्चतुर्भीगे नम
 प्रादेशो षडं गुलिः ता अष्टादशभिः सहारतिः सर्वे सभ्यार्धदशमाः सारत्त यौगुलश्चतुर्भीगी ना एष
 पद्मयोण्यामः द्विपुरुषाः॥ रज्जुमुभयोतः पाशो करोति मञ्जेलक्षणं॥ द्विपुरुषैर्योरज्जुमुभयतः पाशोरु
 त्तामञ्जेलक्षणं कुर्यादिति श्रुतः॥ ब्रह्मपारयोः कोट्योरेतौ निबन्धसंज्ञान प्राचीनमाधयेदं पुरस्ता
 त्प्रतिर्णमः॥ दक्षिणपद्मस्यापरयोः कोट्योरपरपोरेतौ निबन्धसंज्ञानमाधयेदं प्रतिमुच्यते लक्षणं न प्रत्यगपसायशो
 कुनिहन्त्यात्॥ एवं पुरस्तात् सर्वयोः कोट्योरतौ निबन्धसंज्ञानमाधयेदं प्रतिमुच्यते लक्षणं न प्रत्यगपसायशो
 पक्षो व्याख्यातः॥ अनेन मार्गेण चतुरस्यापि पद्मस्य नमं व्याख्यातं॥ एवंपद्मयोर्वक्रता॥ आत्मार्ध
 पुरुषाया नोर्ध्वं पुरुषव्यासः॥ द्विपुरुषाया म आत्मार्धं पुरुषव्यासः॥ एवं हीर्धचतुरर्धं विदुः॥ पुच्छेर्ध
 पुरुषव्यासं पुरुषं प्रतिचीनमाधयेत्॥ पुच्छनेर्धपुरुषातिथं प्राप्तीपुरुषप्रमाणप्राप्तीमानीभवति यथा ॥३०॥

नथायच्छेत्॥ कुर्यादित्यर्थः॥ नस्य दक्षिणतो न्यमुत्तरतश्च नावद्वयाया व्यबलिरेव यथा पुरुषोपपे स्यात्॥
 नस्य चतुरश्रस्य दक्षिणपार्श्वे न्येतादृशेन पंचचतुरश्रं च मुत्तरतश्चान्ये त्रीणि चतुरश्राणि अर्धं पुरुषव्यासा
 नि॥ तौ चतुरश्रा यो पार्श्वस्थौ तावद्वयाया कर्णनालिरिवेत्॥ यथाप्यये आत्मपुच्छसंयो अर्धपुरुषमात्रं क
 तं पूर्वस्य भवति॥ स्तुच्यभिचदक्षिणं स्तोच्यमिबोत्तरं॥ एवं कृतव्यसये अर्धपुरुषमात्रं भवति॥ शिरस्यर्धं
 पुरुषेण चतुरश्रं कृत्वा सर्वस्याः कर्णया अर्धं नावति दक्षिणोत्तरयोर्निपातयेत्॥ शिरस्त्वानेर्धपुरुषेण
 चतुरश्रं कृत्वा तस्याः कर्णया दर्शयत्तव्यसये वाप्ये निपातयेत्॥ अलिरिवेत्॥ निस्त्रः परिशिष्येन इत्युप
 रितने च स्यात्॥ तत्रापि निस्त्रः शिर इत्युक्तं॥ ५५॥ अप्यया प्रतिश्रोण्यां सानपच्छिद्यत्॥ अप्यपशदे
 नपद्मपुच्छशिरसां संधिरुक्तं॥ तान्प्रत्यपच्छिद्यत्॥ श्रोण्यां सान् सज्जेत्॥ शिरसोप्यया सारभ्यपद्माप्यये
 प्रतिपावं श्रोण्यां से च एवं देहे चतुर्सीतीये निरस्ते भवतः॥ वक्ष्यति च॥ चत्वारिंशद्विंशति इति॥ एवं
 विबहिं स्पेनः॥ प्रसिद्धं वक्ष्यति॥ याचदं म्मानेन सारूप्यमिति॥ करणं पुरुषस्य पंचमायाम्॥ षष्ठ्या
 संकारयेत्सुधा यो गननेन तत्त्वमम्॥ पुरुषस्य पंचमायामं पुरुषषष्ठ्या सं अरतिपार्श्वमानीवदुर्भीगीया

॥३५॥

तिर्यज्ञानी यथा पुज्यते न पानतः ॥ न न शब्दे न प्रज्ञं भन मुच्यते ॥ तथा प्रज्ञं भयेत् ॥ एकाम स दीर्घं कुर्यात् ॥ ने दे प्राची स ॥ कितेन द्वितीयं ॥ मात्रात्रमस्यायाभिधात् ॥ हि यथा पुज्यते न मनेन या योगः ॥ यथा पशु मेने अर्धे पुज्यते न पानतं वक्रं लनीयं यै रणे ॥ चतुर्भोगी या अर्धं भमा वा तिर्यक् चतुर्भोगी या न स जेत ॥ तथा भता र्धेष्ट का करणे क्रियते न चतुर्थं करणे पोडशी चतुर्भिरिति वक्ष्यति न दे न त्करणे ॥ चतुर्भोगी यार्ध पंचमं ॥ एक तस्त्रिंशदं गुले अन्यतः पंचदशो गुलेन देन सं चमं ॥ तस्या स्स्या या भेदः षष्टं ॥ तस्य पंचमस्या स्स्या या विभज्य इति भेदः षष्टं ॥ पुरुषस्य पंचमं भगं दश भाग व्यासं प्रतीचीन मा पद्ये तस्य दक्षिणे न्यमुत्तर तश्चान्न वक्ष्य या दक्षिणा परयोः को द्योरास्ति खेन त्सप्तमं ॥ अरति मात्रा यो मे प्रादे श या सं प्रतीचीनं प्रसंगा पन मा य छेत् भूमौ दक्षिण पार्श्वे न था विधनुत्तर तश्चान्यं था विधं ता व क्ष्य या क र्यां न दक्षिणे उत्तर योः को द्योरा र भ्यस्तु च व दक्षि रेवेत् ॥ त्सप्तमं ॥ एवमन्य दुसरं त्स्याः को द्या भस्ति रेवे न दष्टमं ॥ एवमे व छेत् नरं चतुरश्रं त्स्याः को द्या आरभ्य दक्षिणे कोटिं प्रत्यस्ति रेवन् स्त्रौ व च न दष्टमं ॥ चतुर्भोगी या व छेत् नरं चतुरश्रं त्स्याः को द्या आरभ्य दक्षिणे कोटिं प्रत्यस्ति रेवन् स्त्रौ व च न दष्टमं ॥ चतुर्भोगी या स्स्या यो न यतो मे देन वचमं ॥ अस्या या उभयतः - कर्ण नदे - खंडं न तस्याश्चतुर्भोगी यो यस्तथा विधं न व मे

॥३५॥

कर ॥ पाद मात्रं ॥ पादेष कां त्रिभि रिति वक्ष्यति ॥ उपधाने वधिः वधिः पशुयोः प्रथाम ॥ उदीरु पद ध्या त् ॥ उपधाने वधे एकस्मिन् वक्ष्यते वधिः प्रथमा उदीचीः उद्गापना उपद ध्यात् ॥ त्रिशि अश्वि पयस्य कारि ताः ॥ एवमुत्तरे पक्षे ॥ पुष्पा पार्श्वे पोरथा वधो वक्ष्यते ॥ अथा वक्ष्यन्त्या र्धे अपरारे भं आद्यो वक्ष्यति मया ॥ त्रिं स्त्रो मे मत एकांत न एकांतं तस्ति स्त्र न एकां ॥ पुष्पां मे ति स्त्रस्त - स्ता सां पुरस्ता देकां ॥ एवमुत्तरस्मिन् पार्श्वे वि पयं स्य कारिताः ॥ अंशं योश्चैवं शेषं च पश्चिं शस्तिरयो वक्ष्यन्तस्त्रः पंचम्यः ॥ आत्म शेषे शिष्टे देशे पश्चिं श तिश्चतुर्थ्यः अयो पश्चात् स्त्रस्तस्त्रः पंचम्य स्ता सां मुपधान मार्ग उच्यते ॥ विद्या या नां स - मेति पा ॥ मातृभि चतुर् शचतुर्थ्यः नासां पार्श्वयो द्वे दे प्राचै प्रतीचौ विपर्यस्य कारितौ दक्षिणे पार्श्वे एव पुरस्ताद् द्वे विपर्यस्य ॥ उवा ॥ ० ॥ रिते ॥ उवा ॥ ० ॥ रिते ॥ उत्तर पार्श्वे चतुर् शान मेव पार्श्वयो र्मे द्वे दे ॥ नया - ए वाष्टकाः षड्विंशतिश्चतुर्थ्या ॥ उपविहताश्च तस्त्रश्चतुर्भोगी याः को षो पुरिंद तास्त्रा सु च तस्त्रः पंचम्यः ॥ तिर्यक् पश्चात् प्राद्योति यं नेव ॥ शिरसि चतुर्थ्यं विष्ठा ये ॥ तिर्यक् ॥ तयोश्च पुरस्तात् प्राद्यो ॥ न वोर्वि शययोः पुरस्तात् प्राद्यो चतुर्थ्यो ॥ विपर्यस्य कारिताः दक्षिणतः ॥ ए व हि दशनः प्रस्तारः ॥ किमर्थं भिदं ॥ याच ना हि दशन एव परि भाष्यं ॥ प्रस्तारो हि दशन परि भाष्यते ॥ संख्या पुरयो हि

॥३२॥ सुकोहि शतसंबंधं येन इतराणां रस्यादृश्यतव्यं नित्यं जायते कस्येति सहस्रसंख्येति चेन्न प्रविप्रस्तारं पर
 यदि निबचनमापद्येत तस्मात्प्रविभाषयामि ॥ अपरस्मिन् प्रस्तारं पंच पंच निर्णयमापोहितीयाः ॥ द्वितीया
 वत्सो भूताः ॥ निष्कामो ब्रह्म प्रदेशः ॥ तस्मिन् अदृशे पंच पंच च द्वितीयाः ॥ अयं पंचाश्वत्थो यो आत्मानं मय
 भागो येताः ॥ पञ्चाप्ययोरस्तृतीया आत्मनः प्रविभगावभागाव्याप्तं चतुर्भागीयेषु कमात्रमात्मनि रिह
 ताः पंच पंचं विपर्यस्य कारिताः उत्तरपञ्चाप्यये ॥ शेषे पंच चत्वारि ॥ शयं च चत्वारि ॥ शत्रयमाः प्राचीः ॥ इ
 क्षिणे पार्श्वे पंच विंशतिः ॥ दक्षिणे पक्षे उत्तरे पार्श्वे विंशतिः ॥ उत्तरे पक्षे विपर्यस्य कारिताः दक्षिणे पार्श्वे दिश
 तिः ॥ पुच्छपार्श्वयोः पंच पंच सप्तम्यः ॥ पुच्छस्य पार्श्वयोः पंच सप्तम्यः ॥ उत्तरे पार्श्वे विपर्यस्य कारिताः ॥ द्वितीयं च
 तु चोत्तराभ्यां प्रविप्रस्तारं ॥ द्वितीयायां रासा चतुर्भागीयामन्यस्मिन् पार्श्वे सप्तमी एका दक्षिण
 पार्श्वे विपर्यस्य कारिता ॥ अपर उत्तरे पार्श्वे ॥ शेषे त्रयोदशाप्यये ॥ शौरते ॥ श्रोत्रस्य ॥ शेषे चतुर्था दक्षि
 णा उत्तरी च ॥ दक्षिणस्यो दक्षिणायते विपर्यस्य कारिते ॥ उत्तरस्यो श्रोत्रायामुदगायते दक्षिणे से दक्षिणायते उ
 त्तरं से उदगायते विपर्यस्य कारिते ॥ शेषे च विंशतिविंशत् ॥ राक्षसा एको पंचमः ॥ चकारेण चतुर्थी नुह्यते ॥
 विंशत् पञ्चा ॥ एका च पंचमी तासां मुपधानं देशोच्यते ॥ आत्मनो दक्षिणे पार्श्वे दश चतुर्थीः ॥ पंच प्राची पंच प्रती ॥ ॥३३॥

चीः ॥ एवमुत्तरे पार्श्वे - जेविंशत् पञ्चाशः प्राची प्रस्तारं पंचमी तारां पंच दश प्राचीः ॥ शिरसि चतुर्थो नयोऽप्यु
 रस्तां च तस्यो नयस्यः ॥ ॥ ॥ यत्कृत्वा नयस्यः ॥ नयस्यश्च तस्रः पुरस्तात् ॥ एष हि शतः प्रस्तारः ॥ गतमेतन् ॥ किम
 र्थमिदं नियमार्थं ॥ किमत्र नियमस्य मे ॥ एष हि शतः प्रस्तार इति नियम्यते ॥ नोपनिर्गतं नश्येनः ॥ श्येन एवाभय
 मनेता न्यः ॥ इति प्रस्तारं परणवचनात् ॥ तत्रापि व्यसारां चिनुयादेदित्येन देवोक्तं ॥ न प्रणवचनं ॥ तस्माद
 न्ये हि शतः प्रस्ताराः ॥ अत्रैव परिभाषितं त्वात् ॥ इष्टकाकरणे पंच चत्वारिंशदं गुलं दक्षिणे नहि तां चतुर्थी
 कारयेत् ॥ विपर्यस्ताः सव्येन ॥ व्यसारां चैतन् ॥ तत्रापि व्यसारां चिनुयात् ॥ गतमेतन् ॥ अत्र श्लोकाभावेति ॥
 एको नविंशतिस्तिर्यकस्य गुलं सतेल हयं ॥ यथा भवेत्तथा कार्यं यथाया गतं न तु तन् ॥ यथो दोचो वषट्कारो
 दशति ले युक्तं करणं भविष्यति ॥ षष्ठस्य कार्यफलकस्य तत्र यस्मिंश्चिदं गुलं ॥ अष्टादशति ले युक्तं इतरे स
 त्र-चोदिने ॥ पार्श्वे स्थाः सप्तमस्य पंच विरासा सह सप्तभिः ॥ चंद्रिरे वतिले रुक्ता फलके षष्ट्यस्य चः प्रथमेन त
 तीयेन विपर्यस्य पुनः पुनः ॥ तथा षष्ठ्यस्य सप्तम्यो वारयं दिष्टकाः रुक्ताः ॥ पंच त्रिंशदिष्ट पयस्य चतुर्थं नापि कार

॥३३॥ येत् ॥ एतावदेव कुशला इष्टं वा करणे विदुः ॥ पुच्छेतिर्यङ् निधानव्याश्रुतं चोदशचोदिताः ॥ शययोश्चांत
 रातिर्यक् चतुर्थीत्याः ॥ श्रुतुर्दशचतुर्थीः पार्श्वयोस्तासां च इष्टं इति यं कुतुम्भमाः ॥ कोणे पुनिर्यं कुपेचम्यः
 पद्माश्नाष्टौ तथा विधाः ॥ आपुच्छस्याप्ययास्तद्वत् शिरशिश्चि शिदध्यते ॥ प्राच्याश्चैव प्रतीच्य प्राची विवचप
 चमी ॥ चतुर्थीः पार्श्वयोस्तासां तथा शिष्टे च विंशतिः ॥ अन्यसर्वे यथासं प्रस्तारो दिशतीकृते ॥ आरणा
 श्रवतये यो सोष इत्युत्ते वयया विध ॥ चतुर्थीयोस्यापि दक्षिणान्वेताः प्रथमे प्रस्तारे स्तरे ॥ पुंसां दक्षिण
 निजे यं तथा चैवाच - - - ॥ ५७ ॥ ॥ वचमः पटलः ॥ ५८ ॥ ॥ येन चितं विन्वीन सुवर्गका मग्नि विज्ञायते ॥ ॥
 अस्याः श्रुतेः पुनरुपन्यासो मार्गान्तरं प्रतिपादयितुं ॥ अथवा अन्ये वेदाः श्रुतिः ॥ इयमेवाकारमाश्रिता ॥
 वज्रपदेत्यस्तपुष्टो भवति पश्चात्पादु इहति पुरस्तात्पदु इहयेचमिव हिवयसो मये पक्षि निर्गमो भवती
 निविज्ञायते ॥ गतमेतत् ॥ पुरुषस्य षोडशी भिर्विंशतं मारुति प्रदेशः सप्तविधः संपद्यते ॥ पुरुषस्य षो
 डशं शः षोडशीतर्भिर्विंशोत्तरं शतं संपद्यते ॥ परिगणनायाः क्रियमाणयाः एव तस्यः स - षोडश्यः सप्त
 र्यं शरते ॥ सप्तस्थापचित्ता षोडश भिर्गुणिने द्वादशं नरं शतं ॥ अर्धं पुरुषेष्टो ॥ द्वादशस्थैस्त्रिपदे एवं विंशोत्तरं
 शते संपद्ये ॥ तासो चत्वारिंशत् ॥ ॥ मुनि ॥ तासो षोडशं नरं चत्वारिंशत् स्मिन् पदे यः ॥ निस्त्रः शिरसि ॥ विस्त्रः
 ॥ ३३ ॥

शिरसि निषेया इति सर्वत्र शेषः ॥ पंचदशपुच्छे ॥ पुच्छे पंचदश ॥ एकत्रिंशदक्षिणे पक्षे ॥ दक्षिणे पक्षे एकत्रिंशत्
 नचोत्तरे ॥ एकत्रिंशदुत्तरे स्थितं ॥ आरणा मंसाभ्यां च हे द्वे षोडशौ प्रत्येके निरस्येत् ॥ पजेत् ॥ अस्या पाचयान् प्रती
 ति ॥ यथा आरण्ये सेषु चत्वारिचतुराणि अर्धं पुरुषप्रमाणानि सत्त्वा अर्धं निरित्येतात् ॥ चत्वारिंशदरि
 शिष्यंते ॥ शिष्यं चत्वारिंशत् ॥ स आत्मा शिरस्य अर्धं पुरुषेण चतुरश्रं सत्त्वा पर्वस्याः करणया अर्धं सत्त्वावति दक्षि
 णोत्तरयोर्निपातयेत् ॥ गतमेतत् ॥ निस्त्रः परिशिष्यते ॥ शिष्टास्तस्त्रः ॥ नक्षिरः पुरुषस्तिर्यग्गद्वावापामनः
 षोडशभागश्च दक्षिणः पक्षः ॥ पुरुषमात्रानिर्यमा नीद्वि पुरुषा पार्श्वमानी पुरुषषोडशभाग अर्धं षां गुल
 मात्रं दक्षिणे ॥ पश्चाद्यमः ॥ नचोत्तरः ॥ न हृदे चोत्तरः पक्षः ॥ पक्षाय पुरुषचतुर्थ्यं चत्वारि
 चतुराणि सत्त्वा नान्यस्या व्यावर्ति स्या अर्धं निरित्येतात् ॥ पक्षयोरयभागं पुरुषचतुर्थ्यं प्रमाणं चत्वारि
 समचतुराणि सत्त्वा नान्यस्या व्यावर्ति नक्षिरमा अर्धं निरित्येतात् ॥ स्त्र्यच्य दक्षिणपक्षाग्रणिस्थो वव
 दुत्तरपक्षाग्रणिषोडशभागं निरित्येतात् ॥ एकविंशदरि शिष्यंते ॥ पुरुषाया मा द्वात्रिंशत् षोडशं अर्धं निषोडश
 भागे न चैकानामुहयोत्संक्रयो वेदं शिरसि शिष्यंते ॥ पक्षाय पुरुषं नियम्य सत्त्वा पुरुषोत्तरे भित्तोर्दक्षिणे नक्षि
 त्रि

॥३५॥ चीनं पुरुषोत्तमो दैवितो दयो नीना ताया लिखि नष्ट नमने ॥ अत्र पुरुषोत्तमो दैवो नित्यम्यलेखा
 या मेव पुरुषस्योत्तमो रतेन लक्षणं कुर्यात् ॥ तस्मात्पुरुषोत्तमो नैवेष्टुं लोकाया मेव निपायां लेखि देशं लक्षणं च
 निरूपयति नो दयो रतेनाना आलिखेत् ॥ अपरस्मान्नितो दादरभ्य अपरांता बालिखेत् ॥ पूवस्मान्नितो दादा
 परस्य एवोतादिति ॥ तस्य स नमने ॥ पक्षस्य वेकता ॥ एते नोत्तरः पक्षो व्याख्यातः ॥ १६ ॥ उत्तरपक्ष नमने
 ये वं कुर्यात् ॥ द्विपक्षे पश्चादर्थं पुरुषं पुरस्ताच्चतुर्भागो नः पुरुष आया मोक्षा दश करणे यो पार्थ योस्ताः पंच द
 श परिगृह्णति न तु छेदश्चातिर्यक्वा नी द्विपक्षं पुरुषा ॥ पुरस्तादर्थं पुरुषा ॥ पादो न पुरुषा या मा पार्थ योरथा दश
 षोडशः करोती स दश करणी पार्थ योः ॥ ता एताः पंच दश षोडशः परिगृह्णति ॥ यार्थं पुरुष व्यासा पादो
 न पुरुषा या मा पट् करति न स्या भितो हे चतुरश्रस्ये सार्धतः पादो न पुरुष मात्रे ता वक्ष्या या लिखेत् ॥ एकैकं मर्त्यं
 जेतुं ॥ शिष्टं प्रत्येकं मर्त्यं पंच मं करोति ॥ अर्धं पंचम मर्त्यं पंच मं नवनवनस्य पट् क्षिते पंच दश तत्तु छेद ॥ षोडशी चतु
 नुर्भिः परिगृह्णीयात् ॥ पुरुषस्य षोडश भागो ॥ छतिसा षोडशी ॥ तं चतुर्भिः फलं कैर्दृश्यमाणैः परिगृह्णीयात् ॥
 --- येदिति यावत् ॥ अथ मे न निभिरप्य मे श्वतुर्थं न चतुर्थं सविशेषेण ति ॥ पुरुषस्याथ मे न पंच दश गुले न विभ
 रथ मे स्ते नैव विगुणिते न पंच चत्वारिंशदं गुले न चतुर्थे न पुरुष चतुर्भागे न त्रिंशदं गुले न चतुर्थं सविशेषेण चतुर्भि

॥३५॥

मसविशेषेण प्रमाणं तन्मयेन वर्धयेदियादिना वर्धिते न द्विचत्वारिंशदं गुले न चतुर्दश गुलितुल्योक्तं ॥ एवमेतैः श्रुतु
 र्भिः कादिता षोडशी ॥ आर्धं चत्वारिंभिः ॥ परिगृह्णीयादिति सर्वत्र शेषः ॥ हाभ्यां चतुर्थाभ्यां चतुर्थं ॥ भ्यां चतुर्थं तैव
 शेषेण ति ॥ त्रिंशदं गुलं भ्यां सविशेषेणैकं प्रमाणं ॥ एते स्त्रिभिः कारयेत् ॥ पादेष्वंको विभिः ॥ गतं ॥ चतुर्थं नैकं
 चतुर्थं सविशेषः ॥ हाभ्यां चेति ॥ चतुर्थं नैकं ॥ चतुर्थं सविशेषः पश्चात्तुर्थं सविशेषः ॥ न स्यात् ॥ भ्यां चेति ॥ पक्षे च
 चतुर्भिः ॥ पक्षार्थं भिष्यका पक्षे चका ॥ तं चतुर्भिः परिगृह्णीयात् ॥ हाभ्यां चतुर्थाभ्यां सप्तमाभ्यां चेति ॥ हाभ्यां च
 तुर्थाभ्यां पुरुषसप्तमाभ्यां चास्य नमनमुपरि पट् दृश्यति ॥ पक्षमद्दीपं चतुर्भिः ॥ गतं ॥ हाभ्यां चतुर्थाभ्यां द्विसप्त
 माभ्यां चेति ॥ चतुर्थं - सप्तमाभ्यां चत्वी भूताभ्यां भिसे नैव श्रुतुर्भिः पक्षमद्दीपं चतुर्भिः ॥ पक्षायी यं विभिः ॥
 गतं ॥ चतुर्थं नैकं चतुर्थं सप्तमाभ्यां मेकं चतुर्थं सविशेषः सप्तमाभ्यां चेति ॥ पुरुष चतुर्थं नैकं ॥ चतुर्थं सप्तमाभ्यां
 चत्वी भूताभ्यां मेकं ॥ चतुर्थं सविशेषः सप्तमाभ्यां चत्वी भूताभ्यां मेव ॥ पक्षकरणाः सप्तमं निर्यज्ञानी पुरुष चतु
 र्थं च पार्थमानी तस्या षण्यारंजा करणं प्रजं भयेत् ॥ विजयजनयने नयेति ॥ करणपक्षस्य करणी पक्ष करणी
 इष्टका ॥ तस्याः उक्ते करणं पुरुषसप्तमं निर्यज्ञानी पुरुष चतुर्थं च पार्थमानी नयस्येष्टकां चतुर्भिः निमित्तमेव
 दीर्घं भूतं करणं प्रजं भयेत् ॥ दीर्घं भूतं ॥ कर्षं ॥ एकं याज्ञा यारंजा - यतया दीर्घं कुर्यात् करणं ॥ पक्ष नमन्याः

॥३५॥ सप्तमे नफलकानि नमयेत् ॥ पक्षनमनीतिनिनोदगले स्वाभूतयो रं तरात्ता नस्तथा विभज्ये केन भागेन
 मुक्तं भवति यावत्ता प्रजं भिनेन नस्थाः सप्तमीति र्थं भवति ॥ भवत्प्रजं भवेदिति ॥ एवं यथा भवति तया फल
 कानि नमयेत् ॥ गतेन नमं कुर्वीत ॥ पक्षनमनीसा पक्षगमये वमेव ॥ तत्र स्तोत्रः ॥ तिलैः षोडशीभिर्न
 नं तिर्षकृत्यानु षोडशीगुले ॥ तथा नपाचतुर्थ्यां सप्तमाभ्यां च वामयेत् ॥ उपधाने च तत्रः पाददकाः पुर
 स्ताछिरसि ॥ उपधादिति शेषः ॥ पुरस्ताछिरसि घोरकाः ॥ नस्थाः पश्चात्तिस्तः ॥ अपरेण शिरसो
 पयं पंच ॥ कर्णाभरणवत् ॥ पाददका एव ॥ सर्वेषां पक्षाय यावेका दश ॥ आत्मनि पक्षाय योः पुरस्ता
 देका दश ॥ अपरे केका दश ॥ अपरेण पुष्पाय यावेका दश ता एव ॥ सर्वेषां पुष्पाय यं पंच ॥ वैवापरेण पुष्प
 रथाप्य यस्य पुरस्तात् पंच पंच ॥ पंच दश पुष्पाग्ने ॥ १६ ॥ पुष्पाग्रे पंच दश ता एव ॥ एतत्षट्पंचाश साददकाः ॥
 चतस्रश्चतस्रः पक्षाग्नीयाः पक्षाग्रयोः पक्षाप्यययोश्च विशयास्ता आत्मनि चतस्रभिः षोडशीभिर्यथा
 योगे पर्युपयान् ॥ विपर्यस्यकारिता उत्तरे पक्षे पक्षाप्यययोश्च विशयास्ता आत्मनि चतस्रभिः षोडशीभि
 र्यथा योगे पर्युपयान् ॥ विपर्यकारिता उत्तरे पक्षे पक्षाप्यययोश्च विशयाः ॥ चतस्रश्चतस्रो विशयाः पक्ष
 से षोडशिए पक्षाप्यययो विपर्यकारिताः ॥ उत्तरयक्षे का मात्रं ता इति विशयाः प्रथमं स्थाने ॥ आत्मनि च

॥३५॥

तस्रभिश्चतस्रभिः षोडशीभिर्द्विपर्यस्यकारिताः ॥ दक्षिणपक्षाप्ययस्था यथा गतेन पाचनरुभिरुपदध्यात् ॥ त
 था चतस्रभिरुत्तरपक्षाप्ययस्थाः ॥ प्रतीत्यदिमन्त्रे परिराद्यः ॥ चतस्रश्चतस्रः पक्षमर्द्धयाः पक्षमभ्ययोः प
 क्षमभ्यो नवावत्रीभूताश्चतस्रो दक्षिणे पक्षमभ्यो चतस्र एवोत्तरपक्षमभ्यो ॥ पक्षेष्टकाभिः पक्षैः प्रच्छादयेत् ॥
 पक्षेष्टकाः ॥ १७ ॥ पक्षेष्टकास्तभिः प्रागायनाभिः पक्षैः प्रच्छादयेत् ॥ पक्षयोरुपदध्यात् ॥ विपर्यस्य कारिताश्चतस्रभि
 र्नात् ॥ अवशिष्टः षोडशीभिः प्रच्छादयेत् ॥ शिष्टमपि सत्रे षोडशीभिरुपदध्यात् ॥ अंयावाहयि शेषाः ॥ अने
 नना अंसाः ॥ अयं नस्थाः नायाहयि शेषाः ॥ अयं नक्षत्राः ॥ शिरसि वर्ज्यत्वा ॥ आत्मनि मध्ये पर प्राच्य आत्म
 निरीतयः रीतिद्वयं वशिष्टं पुछेनामुपदि षोडशीभिरेवोपधीयते संख्यापर्यन्तं किं नु भिद्यते चतुर्थं ॥ रीतिपुनंद
 श्रवर्जनीयः ॥ न स्माद न्याश्चाप्येयाः ॥ कथमन्या उपधीयते नाभ्यमानाः ॥ इच्छा एव यश्चतुर्भ्यो न्याश्चतुर्भ्यो
 पद्यते नैर्भिः ॥ अर्थेष्टकाभिः पादेषु कार्मिर्वा प्रच्छादयेदिति वदता ॥ ननु यद्यर्थाश्चोपधीयंते अतिभिच्यंते संख्याने
 वक्ष्ये ॥ ३८ ॥ उन्नाधिकप्रस्तार इत्येकं पूर्वमन्यादले ॥ पुछेरीति द्वयं तस्मिन् रित्तो येष काउपधाय षोडश्यः पुन
 श्चोत्तरे पार्श्वे एकैका र्थः ॥ एवमात्मनि द्वयोरीत्योदक्षिणान् रित्तो र्थेष्टकाः न नोदो षोडश्यो ॥ एकैको र्थः शिरसि ॥

॥३६॥ निर्विकहेषोऽश्वे ॥ एवमद्योत्तरं शतहयं ॥ अपरस्मिन् अस्तारे पुरस्ताद्विरसिद्धेषोऽश्वो वा ह्यविशेषोऽपदध्यात् ॥
 शिरसः पूर्वभागे होषोऽश्वो वा ह्यनः सविशेषोऽश्वेण कारेऽपदध्यात् ॥ विषयस्य कारितादक्षिणतः ॥ तेन अपरे
 लोहविशेषेभ्योऽन्तरविशेषे ॥ ताभ्यां पश्चादात्मन्यर्थेष्टका मात्रं शिरसि ॥ हाभ्यामर्थेष्टकाभ्यां यथायोगं पर्युपा
 ध्यात् ॥ अभितोऽप्यापुम्यनेतयोपदध्यात् ॥ चतस्र एनविशयाः ॥ वाह्यविशेषाभ्यां परिगृहीयान् ॥ उभय
 त्रतनीयापदस्य वृणान् ॥ विषयेन मेनन् पूर्वयोर्विशेषणं च शब्देऽप्याह नैव्यः ॥ वाह्यविशेषाभ्यां चेति वा
 हाविशेषा वाचार्थेष्टकाभ्यां परिगृहीयान् ॥ शिरस्य नवकाशा दात्मन्येव ॥ आत्मकरणीनां संविषुषोऽ
 श्वो वा ह्यविशेषोऽपदध्यात् ॥ आत्मनः करण्य आत्मकरण्यः तासां संविषुष्येण रोपु चतस्रः षोडशोक्
 हाविशेषाः प्रत्यग्विशेषाः ॥ चतस्रश्चतस्रोर्थेष्टकाः पक्षाग्रयोः ॥ नखाकारे चार्थेष्टकाश्चोपेयाः श्वनस्र
 श्वनस्रः ॥ पक्षेष्टकाभिर्हृदींशीभिः पक्षो प्रछादयेत् ॥ उदगायताभिः पक्षयो रूपदध्यात् ॥ षट् पंक्षाद्विषयं
 स्य कारिताः ॥ निस्त्रस्तिस्त्रोर्थेष्टकाः पुष्पाग्नयोः ॥ निस्त्रस्तिस्त्रोर्थेष्टकाः पुष्पाग्नयोर्वाह्यविशेषाः ॥ अ
 वशिष्ट ५ षोडशीभिः प्रछादयेत् ॥ अवशिष्टमग्निं क्षेत्रं षोडशीभिः प्रछादयेत् ॥ अस्यावाह्यविशेषाः गत
 मेनन् ॥ अन्यत्र पुष्पात् ॥ पुष्पं वर्जयित्वा ॥ यत्र पुरश्चरिणीसंयुक्ता र्थेष्टकाभिः पादेष्टकाभिर्यो प्रछादयेत् ॥ ३६ ॥

यत्र षोडशफलवशेनेपदिनथाप्रक्षिप्येरन् भिक्षुनेसर्वत्र अनोमेदपरिहासयत्येक्षियमाणेक्षिकोरां चतुरश्रं
 वात्रकारहयसंयद्यनेपर्वस्मिन् प्रस्तारे चतुरश्रसंयद्यने ॥ त्रिकोरां च ॥ इहनुत्रिकोणमेव ॥ तत्रार्थेष्टकाभिः पा
 देष्टकाभिर्वा प्रछादयेत् उपदध्यात् ॥ पुष्पाग्नये चतस्रोविशयाः ॥ प्राचोदे प्रतीचोदे तासां पंचदश षोडश्यः नि
 र्धृपुषेपिविशयानां अभितो हाव ॥ तास्मिन्नासो पुरस्तात् चतस्रोर्थेष्टकाः ॥ तासां चतस्रश्चतस्रः षोड
 शः प्रतीच्यस्ताभिः प्रत्यर्पिताः तासो पुरस्ताद्दे षोडश्यो ॥ नाग्रे प्रतीच्योत्तयोर्मध्ये ॥ हावर्धो आत्मन्यर्धपादेष्ट
 का मात्रे आत्मनि हावर्धो विशयावभिनमर्थोऽश्वेयः ॥ दक्षिणौ ॥ एव हादशानवशतहयं ॥ इहकोविर्धोपुषः
 मतादस्य स्वमनीषिकपाकरणं नरमुसाद्य संख्यापरणमेवं युर्वेति ॥ किं नामेनेषामशक्यं ॥ वयं तु स्वकार
 मतानुसादिणो नुक्तं न गृहीमः ॥ अणुकाः पंचदश भागीयानां स्थाने ॥ स्थानशब्दः प्रयोगवाची ॥ अणु
 काश्चतुर्भागीयाः संख्यापरयोचोदिताः ॥ पंचदश भागीयाश्चतुर्भागीयाश्च संख्यापरणे चोदिता इतीयावन् ॥
 अस्मिन् प्रस्तारे संख्यापरयित्वा ॥ सत्रकारेण न त्रताभिः संख्यापरयित्वा ॥ यद्विनाभिः सर्वेने अस्मिन् नमोता
 वनाशक्यते ॥ अणुकादिभिः संख्यापूर्णं शयने नु प्रकृतौ ॥ तस्मात्प्रकृत्योयोगः ॥ तत्र शक्यते द्वितीयप्रस्ता

॥३७॥ रेताभिः पूरयितुं न त्रिदशतपरणम वरयं कर्तव्यं ॥ प्रति प्रस्तारं परयेदि विवचनात् ॥ तु सहस्रसंख्ये वपुः पित्त
 येसु कं पूर्वमन्यदले ॥ तस्मात्स रुसर्थो योगः ॥ तत्र स्तो काः ॥ पक्षे कानो करणे विपर्यया र्थमिष्यते ॥ पत्ता
 नी यास्त ये वार्थं विपर्यये व कारयेत् ॥ विपर्यये व कर्त्तव्याः षोडशः षोडशी द्वयं ॥ सा ह स्ते य सा ह स्ते पंच प
 ष्टि विदु बुधाः ॥ इ प ध्याने यथा स त्रे य या चात्मनि पक्षयोः ॥ पु ले शिरसि सिष्टे च षोडशी नी विदु बुधाः ॥ विधि
 र्ज्ञे वेत् ॥ षट्प्राच्यः षट्प्रतीच्यश्च आत्मनि द्वादश क्षिपेत् ॥ शीर्ष्णि द्वयं क्षिपेत् ॥ गु क्ता एताश्च नु ईदृशः ॥ पिष्टरी
 ति त्रयं पुष्टे तथा चात्मन्यपि द्वयं ॥ पक्षोप्यये नु विरायाश्च तस्त्रः षोडशीः क्षिपेत् ॥ षोडश्या वप्यये प्राच्येने
 ॥ ये शिरसि क्षिपेत् ॥ मध्येनयोश्च ॥ वयो च तस्त्रो विशयाः क्षिपेत् ॥ आत्मन्येव द्वादशो षोडश्या शिरसि क्षिपे
 त् ॥ --- ॥ मूत्रं द्वादशो न शत द्वयं ॥ आत्मनो द्वादशे पाश्वे च तस्त्रो द्वादश्या यताः ॥ द्वितीये चोत्तरे पाश्वे
 षट् द्वे श्रोण्यं संयोरपि शिरश्चाप्यये चैका शिरस्यपि षट् क्षिपेत् ॥ एताभिः पक्षः षोडशो विपर्यस्तास्तर द्वये ॥
 व्यत्यासं चिनु या चा वतः प्रस्ताराः ॥ अत्रितीयेन ॥ गते ॥ २०॥ कं कजिदलज्जदिदि निशयेन चिनाय्यारव्यातो ॥
 कं कः पक्षि विशेषः ॥ अलज्जश्च कं कश्च चेतयः कं कश्चिन् ॥ अलज्जश्च चेतयः अलज्जश्चिन् ॥ नोश्येन चिनाय्य

॥३७॥

रव्यातो ॥ पूर्वो ण शो ने व्याख्यातो ॥ मुख्य ला द्दशत प्रस्तार हाञ्च ॥ से वा रुतिः ॥ नाम्येव कारणानि ॥ स एवोप धान
 मार्गः ॥ संकल्प एव भेदः ॥ श्येनो लज्जः कं क इति ॥ एवमिव हिश्येन स्य वपी या ॥ सो पक्षो पृच्छा द्वौ स त्रं पु
 छं दीर्घ आत्म मंडलः शिरश्चः ॥ हिशब्दः प्रशिद्धो ॥ श्येनो यो वमेव ॥ वपी यां सो व हं तो पक्षो कस्मात्पृच्छा त्
 चो न के व लै ब ह तौ किं तु ना वेव त्रौ सं त्रने संस्य कू न नं आत्म समीपे रु सीयसः अ ग्रे व्यस्तः पयुत
 गु च्यते तस्त्रं त्रन इति ॥ दीर्घ आत्मान सम चतुरश्रः ॥ अ मंडलः नापि दीर्घ चतुरश्रः ॥ अ मंडल इव दीर्घ च
 तुरश्रः ॥ अ मंडल इव दीर्घ चतुरश्र भूतः शिर एव प्रकारो लो के श्येन एव मयं कं काल जौ लो के ॥ तस्माच्छु ति
 सामध्यान् ॥ तस्मात्तदाकारा वेव कं काल जौ ते नै च व्याख्यातौ अति सामर्थ्यान् ॥ सामर्थ्यमभिधानशक्तिः
 ॥ ता व देव आत्माभिधीयते ॥ अशकात्तात्सर्वं संपादनस्य न हा शक नीय मर्षं वेदो विदधाति ॥ अशिरस्के ला
 ॥ वाशब्दः पक्ष व्याव नो ॥ अशिरस्का एव चेतयः ॥ कुतस्याह ॥ अनाम्नानात् ॥ न हि शिर आम्नायते ॥ तस्य
 कथमनाम्ना नत्तमि स ज्ञाह ॥ विज्ञायते च कंचित् ॥ शीर्ष एयेन चिन्वीतयः कामयेत स शीर्षमुधिं स्तो के सं
 भवेयामि निविद्यमाने कथं ब्रूयान् ॥ पदि शिर आम्ना नमस्ति शीर्ष एवेनं चिन्वीतेति कथं ब्रूयादेव ह्यथ यदि शिर

11351

र्यषष्ठाभ्यां यथायोगं तत्प्रथमं ॥ ते हेतवन्वतसंकिने तद्विनीयमिमांसादि तथोपधानविधिरष्टाचत्वारिंशत्
 यमाऽदीचीः षष्ठ्याः श्येनवत् ॥ पुष्टमात्मानश्रोणोक्तिस्तः स्तिस्त्रः पंचम्यां फलार्थमिमांसा ॥ अष्टौ षष्ठाः
 संयच्छन्ते ॥ एषदिशतः प्रस्तारः ॥ अपरस्मिन्नस्तरे च तस्मिन् स्तोर्हितीया निर्णाययोरप्यथोपविश
 यास्ततीयाश्च तस्मिन् तस्मिन् पु— वदष्टागोपेताः ॥ वक्ष्ये द्वाभिः प्राचीभिः पक्षौ प्रष्टाद्वयेन तद्वा सतिः
 पुष्टे श्येनवत् सप्तार्धमोर्हि श्रोणोस्योपुष्टे हेतुपंचम्यो प्राचीः प्रतीचीश्च प्राच्यानवरीतयः चतुर्थीभिस्तती
 यपंचम्योरीत्योर्म्योत्रिशत् षष्ठाः ॥ एकात्रपंचमी ॥ एकात्रयोऽङ्गपरत्रचतुर्दश ॥ एवं दिशतः प्रस्तारः ॥ अ
 यवा स एवानुपुष्टमर्धपुरुषया संस्रादे शंपुरुषं प्रतीचीनमायच्छेत् ॥ तस्य दक्षिणतो न्यमिमांसादिना श्येनव
 त्युच्छेद्युर्न ॥ पक्षौ प्राकृतावेव हि पुरुषा यामौ ॥ करणानिवक्ष्यामः तद्वा दशंगुलं यथा भवति न याति र्यक्
 चतुर्थषष्ठाभ्यां नमयेत् ॥ प्रथमं तत्तत् एव संकिने यथा दृष्टानः ॥ तत्र फारयेत् ॥ द्वितीयं तनीयमपि पंचमी
 गेनाष्टमागेन वा— र्ययेदिति चतुर्थीदीनिन एव वा पुष्टं चतुर्थं त्रयस्त्रिंशदंगुलविस्तारं पंचं चत्वारिंशदंगुल
 यामं चतुर्दशति लैरूने स विशेष पंचममर्धसप्तदशंगुलं व्यास षष्ठस्य पार्श्वं त्रयस्त्रिंशत्कार्त्तं षट्त्रिंशदंगु

॥३९॥ एवमपि भवितुं तैः सहस्रसमायमयोः पार्श्वमेकेन त्रिशयापामस्तषड्विंशत्यं गुलं चतुर्दशति लैः सयुधा
 पययोः विशयोः विशयो रवाद् शो गुलं पुछे पंचदशो गुलं मेव आत्मनि चतुर्ध्यादयो विरुताः पुछे तु प्रा
 कृता एव आत्मन्युपधानविधिः स एव ॥ तत्र श्लोकाः ॥ अर्धत्रयोदशव्यासमशिरस्ते हविर्मुञ्जि ॥ तथा
 चतुर्थषष्ठीभ्यां नमयेत्प्रथमं तु तन् ॥ ते ॥ हे सुसंहिते प्राचीं द्वितीयकरं भवेत् ॥ ततीयमपि यद्वागमय
 मे न बर्चितं ॥ पक्षेष्टकाश्चतुर्थोऽस्य पुच्छं पुच्छं च दुष्यते ॥ घटपंचाशच्चतुर्थः स्यात्तियमसौ दगायनाः
 ॥ अष्टौ पुरस्ताद्विष्वक्च श्रोण्योः षट्पंचमी क्षिपेत् ॥ श्रिण्योश्च नरसः पंचम्यो मे दोषाद्विनयस्तरे ॥ रय
 नयस्य पुच्छे सुनधायात्मन्यपि क्षिपेत् ॥ प्राच्या चैव प्रतीच्या च त्रिशदेका च पंचमी ॥ गार्हपत्ये चो नारेया
 श्र्यं चतुर्थः षोडशद्वयं ॥ प्राच्याश्चैव प्रती अश्नथा षोडशदक्षिणे ॥ प्राचींश्चैव प्रतीचींश्चावशिष्टोपे
 चमी क्षिपेत् ॥ करणस्य विषयं संचतुर्थस्ये वनेष्यते ॥ स प्रादेशे पि वा पुछे विस्तारो हादशं भवेत् ॥ तथा
 चतुर्थषष्ठीभ्यां नमयेत्प्रथमं तु तन् ॥ ते हे सुसंहिते प्राचीं द्वितीयकरं लोहितं ॥ ततीयमपि यद्वागमय
 भागे न बर्चितं ॥ द्वाविंशति द्विगुणीतं निरुतां चानि विंशतिः ॥ सविशोऽप्यचतुर्थस्य विषयं चतुर्थधिकं म
 वेत् ॥ पंचमं प्राकृतं विद्या स प्यान्यविरुता रत्रयः ॥ षष्ठस्य पार्श्वे अधिकं कलषट् ॥ दशमः ॥ सप्तमः ॥ ॥३९॥

यमयोः पार्श्वमून त्रिंशति लोचने ॥ आशामश्चपि षड्विंशच्चतुर्दशति लैः सह ॥ चतुर्थी घास्त विरुताः पुछे
 मेवास्त निक्षिपेत् ॥ अष्टादशं गुलं पुछे शय - - दास्तनि ॥ यद्यो एन छे न चिते चिनीनेति यावदात्मनि सा
 स्त्वय्याख्याते ॥ यत्र पावदात्मानं सारूप्यं गृह्ये ॥ ज्ञानिया च कामो शब्दानां किमपि सामान्यमेव प्रत्यक्षि निमि
 त्तं दृश्यते यथा गौर्बाही क इति एवमत्रापि यावदात्मानं मेव सारूप्यं मगपि त्वा ॥ देन शब्दे यत्नेन ननु सात्
 व्यं व्याख्यातं च रूपसंज्ञादिना ॥ त्रिस्ता बोधिर्भवतीत्यम्यमेवेति ज्ञायते न त्रयः ॥ आलोचि शेषान् ॥ त
 त्रसारं हि प्रादेशस्य सप्तविंशत्याभ्यासः ॥ कुतः अविशंपात् ॥ न हि कश्चिद्विशो योऽत्राभ्यासते ॥ तस्मात्सर्व
 स्याच्चक्षिः ॥ दीर्घचतुराशां ॥ समासेन एहापुच्छानां ॥ समास उक्तः ॥ दीर्घचतुराशां एष पुच्छानां
 समासविधिरुक्तः यदन्यस्य सप्तयस्यादिना ॥ विधासप्तमकरणीमिहादिना वा ॥ चेणुत्रिकरण्यावावि
 हरेद्विषयः ॥ एकविंशं शो गिर्भवातीत्यम्यमेवेति ज्ञायते ॥ गतमेतन् ॥ तत्र पुहपाभ्यासो नारलि प्रादेश
 नां संख्या संयोगात्संख्या संयोगात् ॥ तत्र पुहपाभ्यासः नारलि प्रादेशानां ॥ कुतः संख्या संयोगात् ॥ ए
 एकविंशं शास्त्रि ॥ ननु सप्तविंशत्त्रयसंख्यं विधीयते ॥ वाक्यान्तरं नारलि प्रादेशानि विशते ॥ न

326.7-

॥४०॥ नत्रसप्तसंख्यासंयोगः ॥ पुरुषाभ्यास एव ॥ नारत्तिप्रदेशानंतरं तत्र श्लोकः ॥ विधेनरः - प्रोक्ता त्रिस्ताव
ति विभावसोः ॥ एव विशेषततो न्यूनं तिलानां चैव सप्ततिः ॥ द्विरुक्तिर्मगलार्थी ॥ ॥ दृष्टः पटलः ॥ ॥
॥ ॥ ॥ इत्यपस्तंबीयश्रुतभाष्यं कपदी स्वामि कृतं समाप्तं ॥ ॥ ॥ ॥ मिनिमाघरुष्टपंचमी ॥

